

WZORY PISM PROCESOWYCH W SPRAWACH KARNYCH Z KOMENTARZEM

Michał Błoński

EDYTOWALNE WZORY DOSTĘPNE NA STRONIE INTERNETOWEJ

WZORY PISM

**WZORY PISM
PROCESOWYCH
W SPRAWACH KARNYCH
Z KOMENTARZEM**

WZORY PISM PROCESOWYCH W SPRAWACH KARNYCH Z KOMENTARZEM

Michał Błoński

WZORY PISM

Wolters Kluwer

WARSZAWA 2017

Stan prawny na 31 grudnia 2016 r.

Wydawca
Monika Pawłowska

Redaktor prowadzący
Adam Choiński

Opracowanie redakcyjne i łamanie
Violet Design

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by
Wolters Kluwer SA, 2017

ISBN: 978-83-8092-883-1

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl
www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

WYKAZ SKRÓTÓW	21

PRZEDMOWA	25

I UMORZENIE I ZAWIESZENIE POSTĘPOWANIA; SYGNALIZACJA

1. Wniosek o umorzenie postępowania z uwagi na niecelowość jego prowadzenia (art. 11 § 1 k.p.k.)	29
2. Wniosek o zawieszenie postępowania z uwagi na niecelowość jego prowadzenia (art. 11 § 2 k.p.k.)	32
3. Wniosek o umorzenie postępowania z uwagi na niecelowość jego prowadzenia (art. 11 § 1 k.p.k.)	34
4. Wniosek o ściganie (art. 12 § 1 k.p.k.)	36
5. Wniosek o ściganie z wyłączeniem osoby najbliższej (art. 12 § 2 k.k.)	39
6. Cofnięcie wniosku o ściganie w postępowaniu przygotowawczym (art. 12 § 2 k.p.k.)	41
7. Cofnięcie wniosku o ściganie w postępowaniu sądowym (art. 12 § 3 k.p.k.)	43
8. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu niepopelnienia czynu (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.)	45
9. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu oczywistego braku faktycznych podstaw oskarżenia (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k.)	48
10. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu braku znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.)	50
11. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu (art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.)	52
12. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu przedawnienia karalności czynu (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.)	55

13. Wniosek o umorzenie postępowania wobec prawomocnego zakończenia postępowania karnego przeciwko tej samej osobie o ten sam czyn (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.)	58
14. Wniosek o umorzenie postępowania wobec braku skargi uprawnionego oskarżyciela (art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k.)	61
15. Wniosek o umorzenie postępowania wskutek konsumpcji skargi publicznej (art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.)	64
16. Wniosek o umorzenie postępowania przygotowawczego i przekazanie sprawy policji w celu wystąpienia z wnioskiem o ukaranie do właściwego sądu (art. 17 § 1 pkt 2 i art. 18 § 1 k.p.k.)	66
17. Zażalenie w związku z ukaraniem karą pieniężną za nieudzielanie wyjaśnień (art. 19 § 3 k.p.k.)	68
18. Wniosek o zawiadomienie okręgowej rady adwokackiej o rażącym naruszeniu przez obrońcę obowiązków procesowych (art. 20 § 1 k.p.k.)	70
19. Wniosek o zawieszenie postępowania przygotowawczego (art. 22 § 1 k.p.k.)	72
20. Zażalenie na postanowienie prokuratora o zawieszeniu postępowania przygotowawczego (art. 22 § 2 k.p.k.)	75
21. Zażalenie na postanowienie sądu o odmowie podjęcia postępowania zawieszonego (art. 22 § 2 k.p.k.)	77
22. Wniosek o skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego (art. 23a § 1 k.p.k.)	79

II

WŁAŚCIWOŚĆ SĄDU; WYŁĄCZENIE SĘDZIEGO I INNYCH UCZESTNIKÓW PROCESU

1. Wniosek o wystąpienie przez sąd właściwy do sądu apelacyjnego o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi okręgowemu (art. 25 § 2 k.p.k.)	83
2. Wniosek o stwierdzenie niewłaściwości miejscowej sądu i przekazanie sprawy do sądu właściwego miejscowo (art. 35 § 1 k.p.k.)	86
3. Zażalenie na postanowienie sądu o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazanie sprawy sądowi właściwemu (art. 35 § 3 k.p.k.)	89
4. Zażalenie na postanowienie sądu wydane na rozprawie o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy sądowi właściwemu (art. 35 § 2 k.p.k.)	91
5. Wniosek o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na to, iż większość osób, które należy wezwać na rozprawę, zamieszkuje blisko tego sądu, a z dala od sądu właściwego (art. 36 k.p.k.)	93

6. Wniosek o wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.)	96
7. Wniosek o wystąpienie do sądu apelacyjnego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w celu uniknięcia przedawnienia karalności czynu (art. 11a p.w.k.p.k.)	100
8. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że był świadkiem czynu (art. 40 § 1 pkt 4 k.p.k.)	102
9. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że brał udział w sprawie jako obrońca (art. 40 § 1 pkt 5 k.p.k.)	104
10. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że wydał zaskarżone orzeczenie (art. 40 § 1 pkt 6 k.p.k.)	106
11. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że brał udział w wydaniu orzeczenia, które zostało uchylone (art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k.)	108
12. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że brał udział w wydaniu orzeczenia, co do którego wniesiono sprzeciw (art. 40 § 1 pkt 9 k.p.k.)	111
13. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności, zgłoszony przed otwarciem przewodu sądowego (art. 41 § 1 k.p.k.)	112
14. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności, zgłoszony po otwarciu przewodu sądowego (art. 41 § 2 k.p.k.)	115
15. Wniosek o wyłączenie prokuratora z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności (art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 47 § 1 k.p.k.)	117
16. Wniosek o wyłączenie funkcjonariusza prowadzącego dochodzenie z uwagi na to, że był świadkiem czynu (art. 40 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 47 § 1 k.p.k.)	119

III STRONY I ICH PRZEDSTAWICIELE PROCESOWI

1. Wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody (art. 46 § 1 k.k.)	123
2. Oświadczenie o wykonywaniu praw nieporadnego pokrzywdzonego (art. 51 § 3 k.p.k.)	126
3. Oświadczenie pokrzywdzonego o woli działania w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego (art. 54 § 1 k.p.k.)	128
4. Subsydiarny akt oskarżenia (art. 55 § 1 i 2 k.p.k.)	130
5. Oświadczenie pokrzywdzonego o przyłączeniu się do postępowania wszczętego wskutek wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia (art. 55 § 3 k.p.k.)	135

6. Oświadczenie oskarżyciela posiłkowego o odstąpieniu od oskarżenia (art. 57 § 1 k.p.k.)	137
7. Oświadczenie osoby najbliższej zmarłego oskarżyciela posiłkowego o przystąpieniu do postępowania w charakterze oskarżyciela posiłkowego (art. 58 § 1 k.p.k.)	138
8. Oświadczenie pokrzywdzonego o przyłączeniu się do postępowania w charakterze oskarżyciela prywatnego (art. 59 § 2 k.p.k.)	140
9. Wniosek pokrzywdzonego o wszczęcie przez prokuratora postępowania o czyn ścigany z oskarżenia prywatnego (art. 60 § 1 k.p.k.)	142
10. Pozew o odszkodowanie (art. 62 k.p.k.)	144
11. Wniosek obrońcy o zezwolenie na porozumiewanie się z podejrzanym tymczasowo aresztowanym pod nieobecność innych osób (art. 73 § 1 k.p.k.)	146
12. Zawiadomienie oskarżonego o zmianie miejsca pobytu (art. 75 § 1 k.p.k.)	148
13. Zażalenie na postanowienie sądu o zatrzymaniu i przymusowym sprowadzeniu (art. 75 § 3 k.p.k.)	150
14. Wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu (art. 78 § 1 k.p.k.)	153
15. Wniosek o wyznaczenie nowego obrońcy z urzędu w miejsce obrońcy dotychczasowego (art. 81 § 2 k.p.k.)	156
16. Wniosek o cofnięcie wyznaczonego obrońcy z urzędu (art. 79 § 4 k.p.k.)	158
17. Ustanowienie obrońcy z wyboru (art. 83 § 1 k.p.k.)	160
18. Informacja obrońcy o braku podstaw do wniesienia kasacji (art. 84 § 3 k.p.k.)	161
19. Zażalenie na postanowienie o stwierdzeniu sprzeczności interesów oskarżonych reprezentowanych przez tego samego obrońcę (art. 85 § 2 k.p.k.)	164
20. Wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (art. 88 § 1 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1 k.p.k.)	167

IV CZYNNOŚCI PROCESOWE

1. Wniosek o sprostowanie orzeczenia (art. 105 § 1 k.p.k.)	171
2. Zażalenie na sprostowanie orzeczenia (art. 105 § 4 k.p.k.)	174
3. Zażalenie na postanowienie o odmowie sprostowania orzeczenia (art. 105 § 4 k.p.k.)	176
4. Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności orzeczeniu podlegającemu wykonaniu w drodze egzekucji (art. 107 § 1 k.p.k.)	178

5. Wniosek o przywrócenie terminu zawitego (art. 126 § 1 k.p.k.)	180
6. Wniosek o przywrócenie terminu zawitego połączony z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia (art. 126 § 1 k.p.k. i art. 127 k.p.k.)	183
7. Zażalenie na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu zawitego (art. 126 § 3 k.p.k.)	185
8. Informacja o zmianie adresu pobytu (art. 139 k.p.k.)	187
9. Wniosek o wydanie kopii zapisu obrazu lub dźwięku (art. 147 § 4 k.p.k.)	189
10. Wniosek o sprostowanie protokołu rozprawy (art. 152 k.p.k.)	191
11. Wniosek o udostępnienie akt sprawy w postępowaniu sądowym (art. 156 § 1 k.p.k.)	193
12. Wniosek o umożliwienie sporządzenia odpisów z akt sprawy w postępowaniu sądowym (art. 156 § 1 k.p.k.)	195
13. Wniosek o wydanie kserokopii dokumentów (art. 156 § 2 k.p.k.)	197
14. Wniosek o udostępnienie akt sprawy w postępowaniu przygotawczym (art. 156 § 5 k.p.k.)	198
15. Wniosek o umożliwienie sporządzenia odpisów z akt sprawy w postępowaniu przygotowawczym (art. 156 § 5 k.p.k.)	201
16. Wniosek o udostępnienie akt podejrzanemu w zakresie zawierającym dowody wskazane we wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania (art. 156 § 5a k.p.k.)	203
17. Zażalenie na odmowę udostępnienia akt w postępowaniu przygotawczym (art. 159 k.p.k.)	205
18. Wniosek o odtworzenie akt (art. 160 § 1 k.p.k.)	207

V

POSTĘPOWANIE DOWODOWE

1. Wniosek dowodowy (art. 167 k.p.k.)	213
2. Wniosek o przeprowadzenie dowodu w określony sposób (art. 169 § 2 k.p.k.)	215
3. Wniosek o konfrontację (art. 172 k.p.k.)	217
4. Wniosek o okazanie (art. 173 § 1 k.p.k.)	219
5. Wniosek o umożliwienie złożenia wyjaśnień na piśmie (art. 176 § 1 k.p.k.)	221
6. Wniosek o przesłuchanie świadka w drodze wideokonferencji (art. 177 § 1a k.p.k.)	223
7. Zażalenie na postanowienie o zezwoleniu na przesłuchanie zobowiązanego do zachowania tajemnicy adwokackiej (art. 180 § 2 k.p.k.)	225

8. Zażalenie na postanowienie o odmowie zezwolenia na przesłuchanie zobowiązanego do zachowania tajemnicy adwokackiej (art. 180 § 2 k.p.k.)	228
9. Zażalenie na postanowienie o odmowie zachowania w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka (art. 184 § 5 k.p.k.)	230
10. Wniosek o uchylenie postanowienia o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka (art. 184 § 7 k.p.k.)	232
11. Zażalenie na postanowienie o odmowie uchylenia postanowienia o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka (art. 184 § 7 k.p.k.)	234
12. Wniosek o ponowne przesłuchanie przez sąd w trybie art. 185a k.p.k.	236
13. Wniosek o przesłuchanie przez sąd w trybie art. 185b k.p.k.	238
14. Wniosek o przesłuchanie przez sąd w trybie art. 185c k.p.k. w warunkach wideokonferencji	240
15. Wniosek o przesłuchanie świadka z udziałem biegłego psychologa (art. 192 § 2 k.p.k.)	243
16. Wniosek o powołanie biegłego (art. 193 § 1 k.p.k.)	245
17. Wniosek o wyłączenie biegłego z powodów osłabiających zaufanie co do bezstronności (art. 196 § 3 k.p.k.)	248
18. Wniosek o powołanie innego biegłego (art. 201 k.p.k.)	250
19. Wniosek o powołanie biegłych lekarzy psychiatrów w celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego (art. 202 § 1 k.k.)	252
20. Zażalenie na postanowienie o umieszczeniu oskarżonego na obserwacji psychiatrycznej (art. 203 § 4 k.p.k.)	254
21. Zażalenie na postanowienie o przedłużeniu umieszczenia oskarżonego na obserwacji psychiatrycznej (art. 203 § 4 k.p.k.)	257
22. Wniosek o dokonanie oględzin miejsca (art. 207 § 1 k.p.k.)	259
23. Wniosek o dokonanie oględzin i otwarcia zwłok (art. 209 § 1 k.p.k.)	261
24. Wniosek o przeprowadzenie eksperymentu procesowego (art. 211 k.p.k.)	263
25. Wniosek o zarządzenie badania oskarżonego przez biegłego psychologa (art. 215 k.p.k.)	265
26. Zażalenie na zatrzymanie rzeczy (art. 217 § 1 k.p.k. w zw. z art. 236 k.p.k.)	267
27. Zażalenie na postanowienie o wydanie korespondencji (art. 218 § 1 k.p.k. w zw. z art. 236 k.p.k.)	269

28. Zażalenie na postanowienie o przeszukaniu (art. 219 § 1 k.p.k. w zw. z art. 236 k.p.k.)	271
29. Zażalenie na odmowę zwrotu rzeczy wobec braku zatwierdzenia zatrzymania lub przeszukania rzeczy (art. 230 § 1 k.p.k. w zw. z art. 236 k.p.k.)	274
30. Wniosek o wydanie rzeczy jako zbędnej dla potrzeb procesu (art. 230 § 2 k.p.k.)	276
31. Zażalenie na postanowienie o odmowie wydania rzeczy zbędnych dla potrzeb postępowania (art. 230 § 2 k.p.k. w zw. z art. 236 k.p.k.)	277
32. Zażalenie na postanowienie o złożeniu rzeczy do depozytu sądowego (art. 231 § 1 k.p.k. w zw. z art. 236 k.p.k.)	279
33. Zażalenie na postanowienie o zarządzeniu zniszczenia przedmiotów lub substancji (art. 232a § 2 k.p.k. w zw. z art. 236 k.p.k.)	281
34. Zażalenie na postanowienie o zarządzeniu kontroli i utrwalania rozmów (art. 237 § 1 k.p.k. w zw. z art. 240 k.p.k.)	283
35. Wniosek o zniszczenie utrwalonych zapisów treści rozmów, które nie mają znaczenia dla postępowania karnego (art. 238 § 3 k.p.k. w zw. z art. 240 k.p.k.)	286

VI ŚRODKI PRZYMUSU

1. Żądanie kontaktu z adwokatem przez osobę zatrzymaną (art. 245 § 1 k.p.k.)	291
2. Zażalenie na zatrzymanie (art. 246 § 1 k.p.k.)	293
3. Zażalenie na zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie (art. 247 § 6 w zw. z art. 246 § 1 k.p.k.)	296
4. Zażalenie na postanowienie o tymczasowym aresztowaniu (art. 252 § 1 k.p.k.)	299
5. Zażalenie na postanowienie o zastosowaniu dozoru policji (art. 252 § 2 k.p.k.)	304
6. Zażalenie na postanowienie o zastosowaniu poręczenia majątkowego (art. 252 § 2 k.p.k.)	307
7. Zażalenie na postanowienie o zastosowaniu zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy (art. 252 § 2 k.p.k.)	310
8. Zażalenie na postanowienie o zawieszeniu w czynnościach służbowych (art. 252 § 2 k.p.k.)	313
9. Zażalenie na postanowienie o zastosowaniu dozoru warunkowego (art. 275 § 3 k.p.k.)	316

10. Oświadczenie pokrzywdzonego o rezygnacji z zawiadamiania o uchyleniu lub zmianie tymczasowego aresztowania (art. 253 § 3 k.p.k.)	319
11. Wniosek o uchylenie tymczasowego aresztowania (art. 254 § 1 k.p.k.)	321
12. Wniosek o zmianę wysokości poręczenia majątkowego (art. 254 § 1 k.p.k.)	324
13. Wniosek o zmianę warunków dozoru policji (art. 254 § 1 k.p.k.)	326
14. Zażalenie na postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania (art. 263 § 2 w zw. z art. 252 § 1 k.p.k.)	328
15. Wniosek o przyjęcie poręczenia majątkowego (art. 266 § 1 k.p.k.)	333
16. Cofnięcie poręczenia majątkowego (art. 269 § 3 k.p.k.)	335
17. Zażalenie na postanowienie o przepadku przedmiotu poręczenia majątkowego (art. 270 § 3 k.p.k.)	337
18. Wniosek o zastosowanie nakazu opuszczenia lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (art. 275a § 1 k.p.k.)	340
19. Wniosek o wydanie listu żelaznego (art. 281 k.p.k.)	342
20. Zażalenie na postanowienie o odwołaniu listu żelaznego (art. 284 § 2 k.p.k.)	344
21. Zażalenie na postanowienie o ukaraniu świadka karą pieniężną (art. 285 § 1 k.p.k.)	346
22. Zażalenie na zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie świadka (art. 285 § 2 k.p.k.)	348
23. Wniosek o uchylenie kary pieniężnej (art. 286 k.p.k.)	350
24. Zażalenie na postanowienie o aresztowaniu świadka (art. 287 § 2 w zw. z art. 290 § 2 k.p.k.)	352
25. Zażalenie na postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym (art. 293 § 3 k.p.k.)	354

VII POSTĘPOWANIE PRZYGOTOWAWCZE

1. Wniosek podejrzanego o przesłuchanie z udziałem obrońcy (art. 301 k.p.k.)	359
2. Zażalenie podejrzanego na czynność naruszającą jego prawa (art. 302 § 2 k.p.k.)	361
3. Zawiadomienie o przestępstwie ściganym z urzędu (art. 304 § 1 k.p.k.)	364
4. Zawiadomienie o przestępstwie ściganym na wniosek (art. 12 § 1 k.p.k.)	367

5. Wniosek pokrzywdzonego o wydanie potwierdzenia złożenia zawiadomienia o przestępstwie (art. 304b k.p.k.)	369
6. Zażalenie pokrzywdzonego na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego (art. 306 § 1 k.p.k.)	371
7. Zażalenie pokrzywdzonego na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego (art. 306 § 1 k.p.k.)	374
8. Zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego (art. 306 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 2 k.p.k.)	377
9. Zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego (art. 306 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 2 k.p.k.)	379
10. Zażalenie na bezczynność organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze (art. 306 § 3 k.p.k.)	381
11. Żądanie sporządzenia na piśmie podstaw zarzutów (art. 313 § 3 k.p.k.)	383
12. Wniosek o dokonanie czynności postępowania przygotowawczego połączony z wnioskiem o zawiadomienie o terminie i miejscu czynności (art. 315 § 1 i 2 k.p.k.)	385
13. Wniosek o dopuszczenie do udziału w niepowtarzalnej czynności śledztwa (art. 316 § 1 k.p.k.)	387
14. Wniosek o przesłuchanie świadka przez sąd (art. 316 § 3 k.p.k.)	389
15. Wniosek o dopuszczenie do udziału w czynności śledztwa (art. 317 § 1 k.p.k.)	391
16. Wniosek o końcowe zaznajomienie z materiałami postępowania przygotowawczego (art. 321 § 1 k.p.k.)	393
17. Wniosek o uzupełnienie postępowania przygotowawczego (art. 321 § 5 k.p.k.)	395
18. Podjęcie umorzonego postępowania przygotowawczego (art. 327 § 1 k.p.k.)	398
19. Wniosek o wznowienie umorzonego postępowania przygotowawczego (art. 327 § 2 k.p.k.)	401
20. Wniosek o skierowanie do sądu wniosku o warunkowe umorzenie postępowania (art. 336 § 1 k.p.k.)	404

VIII POSTĘPOWANIE PRZED SĄDEM PIERWSZEJ INSTANCJI

1. Wniosek o zwrot prokuratorowi aktu oskarżenia w celu usunięcia braków formalnych (art. 337 § 1 k.p.k.)	409
2. Wniosek pokrzywdzonego o powiadomienie go o dacie i miejscu rozprawy (posiedzenia) (art. 337a § 1 k.p.k.)	413

3. Wniosek dowodowy po doręczeniu oskarżonemu aktu oskarżenia (art. 338 § 1 k.p.k.)	414
4. Pisemna odpowiedź na akt oskarżenia (art. 338 § 2 k.p.k.)	417
5. Wniosek o wydanie wyroku skazującego (art. 338a k.p.k.)	421
6. Sprzeciw wobec warunkowego umorzenia postępowania (art. 341 § 2 k.p.k.)	424
7. Wniosek o przekazanie sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia postępowania przygotowawczego (art. 344a § 1 k.p.k.)	426
8. Wniosek o wyznaczenie składu orzekającego w drodze losowania (art. 351 § 2 k.p.k.)	431
9. Wniosek oskarżonego o odroczenie rozprawy z powodu niezachowania terminu 7 dni między doręczeniem zawiadomienia a terminem rozprawy (art. 353 § 2 k.p.k.)	433
10. Wniosek oskarżonego pozbawionego wolności o doprowadzenie na rozprawę (art. 353 § 3 k.p.k.)	435
11. Wniosek o wyrażenie zgody na utrwalanie przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk przez przedstawicieli środków masowego przekazu (art. 357 § 1 k.p.k.)	437
12. Wniosek o wyrażenie zgody na utrwalanie przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk (art. 358 k.p.k.)	440
13. Wniosek o wyłączenie jawności z uwagi na to, że oskarżony jest nieletni (art. 360 § 1 pkt 2 k.p.k.)	442
14. Żądanie wyłączenia jawności przez składającego wniosek o ściganie (art. 360 § 1 pkt 3 k.p.k.)	444
15. Żądanie pozostawienia na sali rozpraw wskazanych osób w sprawie toczącej się z wyłączeniem jawności (art. 361 § 1 k.p.k.)	446
16. Zażalenie na zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie oskarżonego (art. 376 k.p.k.)	448
17. Zawiadomienie o wypowiedzeniu stosunku obrończego przy obronie z wyboru (art. 378 § 1 k.p.k.)	451
18. Wniosek oskarżonego o zmianę obrońcy z urzędu (art. 378 § 2 k.p.k.)	453
19. Wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie dobrowolnego poddania się karze (art. 387 § 1 k.p.k.)	456
20. Wniosek o usunięcie oskarżonego na czas przesłuchania świadka (art. 390 § 2 k.p.k.)	460
21. Wniosek o zobowiązanie oskarżyciela publicznego do przedstawienia dowodów, których przeprowadzenie pozwoli na usunięcie istotnych braków postępowania (art. 396a § 1 k.p.k.)	462

22. Wniosek o odroczenie rozprawy z powodu kolizji terminów (art. 404 § 1 k.p.k.)	465
23. Wniosek o uzupełnienie wyroku i orzeczenie w zakresie przepadku (art. 420 § 1 k.p.k.)	467
24. Wniosek o uzupełnienie wyroku i orzeczenie zaliczenia na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania (art. 420 § 1 k.p.k.)	469
25. Wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku i doręczenie wraz z odpisem wyroku (art. 422 § 1 k.p.k.)	471
26. Wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku i doręczenie wraz z odpisem wyroku (art. 422 § 1 k.p.k.)	475
27. Zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku (art. 422 § 3 k.p.k.)	476

IX POSTĘPOWANIE ODWOŁAWCZE

1. Apelacja od uzasadnienia wyroku (art. 425 § 2 k.p.k.)	481
2. Zażalenie na wydane w toku postępowania odwoławczego postanowienie o przeprowadzeniu obserwacji psychiatrycznej w zakładzie leczniczym (art. 426 § 2 k.p.k.)	485
3. Zażalenie na postanowienie wydane w postępowaniu odwoławczym o zastosowaniu tymczasowego aresztowania (art. 426 § 2 k.p.k.)	488
4. Odpowiedź na apelację (art. 428 § 2 k.p.k.)	491
5. Odpowiedź na zażalenie (art. 428 § 2 k.p.k.)	494
6. Zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia apelacji (art. 429 § 2 k.p.k.)	496
7. Zażalenie na postanowienie o pozostawieniu apelacji bez rozpoznania (art. 430 § 2 k.p.k.)	500
8. Cofnięcie apelacji (art. 431 § 1 k.p.k.)	503
9. Cofnięcie apelacji przez obrońcę (art. 431 § 2 k.p.k.)	506
10. Wniosek oskarżonego o uchylenie lub zmianę wyroku na jego korzyść mimo niewniesienia apelacji (art. 435 k.p.k.)	507
11. Wniosek o ograniczenie rozpoznania apelacji do poszczególnych uchybień (art. 436 k.p.k.)	511
12. Apelacja oparta na zarzucie obrazy prawa materialnego co do winy (art. 438 pkt 1 k.p.k.)	515
13. Apelacja oparta na zarzucie obrazy prawa materialnego co do kary (art. 438 pkt 1 k.p.k.)	519
14. Apelacja oparta na zarzucie obrazy prawa materialnego co do środka kompensacyjnego (art. 438 pkt 1 k.p.k.)	521

15. Apelacja oparta na zarzucie obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku (art. 438 pkt 2 k.p.k.)	524
16. Apelacja oparta na zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który mógł mieć wpływ na jego treść (art. 438 pkt 3 k.p.k.)	529
17. Apelacja oparta na zarzucie rażącej niewspółmierności kary (art. 438 pkt 4 k.p.k.)	533
18. Apelacja oparta na zarzucie rażącej niewspółmierności środka karnego (art. 438 pkt 4 k.p.k.)	537
19. Apelacja oparta na zarzucie niezastosowania innego środka (art. 438 pkt 4 k.p.k.)	540
20. Apelacja obrońcy dotycząca kilku oskarżonych i kilku zarzutów (art. 438 k.p.k.)	543
21. Apelacja oparta na zarzucie udziału w wydaniu orzeczenia osoby nieuprawnionej (art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.)	547
22. Apelacja oparta na zarzucie udziału w wydaniu orzeczenia osoby niezdolnej do orzekania (art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.)	550
23. Apelacja oparta na zarzucie udziału w wydaniu orzeczenia osoby podlegającej wyłączeniu na podstawie art. 40 k.p.k. (art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.)	552
24. Apelacja oparta na zarzucie nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.)	554
25. Apelacja oparta na zarzucie orzekania przez sąd niższego rzędu w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu (art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.)	557
26. Apelacja oparta na zarzucie orzeczenia kary nieznannej ustawie (art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k.)	560
27. Apelacja oparta na zarzucie sprzeczności w treści orzeczenia uniemożliwiającej jego wykonanie (art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k.)	563
28. Apelacja oparta na zarzucie, że postępowanie karne co do tego samego czynu i tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone (art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.)	566
29. Apelacja oparta na zarzucie, że oskarżony w postępowaniu sądowym nie miał obrońcy w ramach obrony obligatoryjnej (art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.)	569
30. Apelacja oparta na zarzucie, iż sprawę rozpoznano pod nieobecność oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa (art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k.)	574
31. Wniosek o zmianę lub uchylenie wyroku na korzyść oskarżonego ze względu na to, że jego utrzymanie w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe (art. 440 k.p.k.)	577
32. Wniosek oskarżonego pozbawionego wolności o sprowadzenie go na rozprawę (art. 451 k.p.k.)	581

33. Wniosek o uzupełnienie przewodu sądowego i przeprowadzenie dowodu na rozprawie odwoławczej (art. 452 § 2 k.p.k.)	585
34. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego (art. 457 § 2 k.p.k.)	588

X POSTĘPOWANIE ZAŻALENIOWE

1. Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia (art. 462 k.p.k.)	593
2. Zażalenie połączone z wnioskiem o jego uwzględnienie przez organ, który wydał zaskarżone postanowienie (art. 463 § 1 k.p.k.)	596
3. Wniosek o zezwolenie na wzięcie udziału w posiedzeniu sądu odwoławczego (art. 464 § 2 k.p.k.)	599

XI POSTĘPOWANIA SZCZEGÓLNE

1. Akt oskarżenia w trybie prywatnoscargowym (art. 487 k.p.k.)	603
2. Skarga pokrzywdzonego o popełnienie przestępstwa (art. 488 § 1 k.p.k.)	606
3. Wniosek o zlecenie policji dokonania czynności dowodowych w sprawie prywatnoscargowej (art. 488 § 2 k.p.k.)	608
4. Wniosek o wyznaczenie terminu do postępowania mediacyjnego (art. 489 § 2 k.p.k.)	610
5. Wniosek o usprawiedliwienie niestawiennictwa oskarżyciela prywatnego na posiedzenie pojednawcze (art. 491 § 1 k.p.k.)	612
6. Odstąpienie oskarżyciela prywatnego od oskarżenia (art. 496 § 1 i 2 k.p.k.)	614
7. Zgoda oskarżonego na umorzenie postępowania z powodu odstąpienia oskarżyciela prywatnego od oskarżenia (art. 496 § 1 k.p.k.)	616
8. Usprawiedliwienie niestawiennictwa oskarżyciela prywatnego na rozprawę (art. 496 § 3 k.p.k.)	617
9. Wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie nakazowym (art. 500 § 1 k.p.k.)	619
10. Sprzeciw od wyroku nakazowego (art. 506 § 1 k.p.k.)	622
11. Cofnięcie sprzeciwu od wyroku nakazowego (art. 506 § 5 k.p.k.)	624
12. Wniosek w trybie przyspieszonym o przekazanie sprawy prokuratorowi celem przeprowadzenia postępowania przygotowawczego (art. 517g § 2 k.p.k.)	626
13. Wniosek o uzasadnienie wyroku w trybie przyspieszonym (art. 517h § 1 k.p.k.)	628

XII POSTĘPOWANIE KASACYJNE

1. Wniosek do Prokuratora Generalnego o wniesienie kasacji (art. 521 k.p.k.)	631
2. Kasacja obrońcy oskarżonego z powodu rażącego naruszenia prawa karnego materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku (art. 523 § 1 k.p.k.)	635
3. Kasacja obrońcy oskarżonego z powodu rażącego naruszenia prawa karnego procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku (art. 523 § 1 k.p.k.)	640
4. Kasacja obrońcy oskarżonego z powodu rażącego naruszenia prawa karnego procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku połączonego z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia (art. 523 § 1 k.p.k., art. 532 § 1 k.p.k.)	645
5. Kasacja obrońcy oskarżonego z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 1 k.p.k.)	650
6. Wniosek o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem (art. 524 § 1 k.p.k.)	653
7. Wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem (art. 524 § 1 k.p.k. w zw. z art. 126 § 1 k.p.k.)	655
8. Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji (art. 524 § 1 k.p.k. w zw. z art. 126 § 1 k.p.k.)	658
9. Wniosek skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji (art. 526 § 2 k.p.k.)	661
10. Wniosek o zwolnienie od opłaty od kasacji (art. 527 k.p.k.)	664
11. Zażalenie na zarządzenie prezesa sądu o odmowie przyjęcia kasacji (art. 530 § 3 k.p.k.)	666
12. Wniosek o sprowadzenie oskarżonego pozbawionego wolności na rozprawę w Sądzie Najwyższym (art. 535 § 2 k.p.k.)	669
13. Wniosek o uwzględnienie kasacji w całości na posiedzeniu z powodu jej oczywistej zasadności (art. 535 § 5 k.p.k.)	671

XIII POSTĘPOWANIE WZNOWIENIOWE

1. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego, jeżeli w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa (art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.)	677
2. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego ze względu na ujawnienie się nowych faktów lub dowodów (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.)	681

3. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego ze względu na utratę mocy lub zmianę przepisu, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie, wskutek orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (art. 540 § 2 k.p.k.)	685
4. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego ze względu na to, że skazany, do którego zastosowano przepis art. 60 § 3 lub 4 k.k., nie potwierdził w postępowaniu karnym ujawnionych przez siebie informacji (art. 540a pkt 1 k.p.k.)	688
5. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego ze względu na uchylenie lub istotną zmianę prawomocnego wyroku, z powodu którego zostało ono umorzone, gdyż orzeczenie wobec oskarżonego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za inne przestępstwo (art. 540a pkt 2 k.p.k.)	691
6. Wniosek o wznowienie z urzędu postępowania sądowego ze względu na ujawnienie się uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k. (art. 542 § 3 k.p.k.)	693
7. Wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania (art. 545 § 2 k.p.k.)	696
8. Wniosek o zwolnienie od opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania sądowego (art. 623 k.p.k.)	699
9. Zażalenie na postanowienie o pozostawieniu wniosku o wznowienie postępowania bez rozpoznania (art. 547 § 1 k.p.k.)	701
10. Zażalenie na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania (art. 547 § 1 k.p.k.)	703
11. Apelacja od wyroku uchylającego zaskarżony wyrok i uniewinniającego skazanego (art. 547 § 3 k.p.k.)	706
12. Apelacja od wyroku uchylającego zaskarżony wyrok i umarzającego postępowanie (art. 547 § 3 k.p.k.)	709

XIV POSTĘPOWANIE PO UPRAWOMOCNIENIU SIĘ ORZECZENIA

1. Wniosek o podjęcie postępowania warunkowo umorzonego (art. 549 k.p.k.)	713
2. Zażalenie na postanowienie o pozostawieniu bez rozpoznania wniosku o podjęcie postępowania warunkowo umorzonego (art. 550 § 3 k.p.k.)	716
3. Zażalenie na postanowienie o podjęciu postępowania warunkowo umorzonego (art. 550 § 3 k.p.k.)	718
4. Wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne skazanie (art. 552 § 1 k.p.k.)	720

5. Wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie (art. 552 § 4 k.p.k.)	727
6. Wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie (art. 552 § 4 k.p.k.)	733
7. Ustanowienie pełnomocnika przez składającego wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie (art. 556 § 3 k.p.k.)	736
8. Prośba o ułaskawienie (art. 560 § 1 k.p.k.)	737
9. Wniosek o wydanie wyroku łącznego (art. 570 k.p.k.)	740
10. Apelacja od wyroku łącznego (art. 570 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k.)	744
11. Zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego (art. 572 k.p.k.)	747
 WYKAZ LITERATURY	 751

WYKAZ SKRÓTÓW

Akty prawne

- EKPC – Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzona w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmieniona następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełniona Protokołem nr 2 (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 z późn. zm.)
- k.c. – ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 380 z późn. zm.)
- k.k. – ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 z późn. zm.)
- k.k.s. – ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 186 z późn. zm.)
- k.k.w. – ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 z późn. zm.)
- Konstytucja RP – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)
- k.p.c. – ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 z późn. zm.)
- k.p.k. – ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1749)
- k.p.w. – ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1713 z późn. zm.)
- k.w. – ustawa z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1094 z późn. zm.)
- MPPOP – Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych otwarty do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167, załącznik)
- pr. adw. – ustawa z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 615 z późn. zm.)
- pr. pras. – ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 z późn. zm.)

- u.p.n. – ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 224 z późn. zm.)
- u.ś.k. – ustawa z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1197)

Czasopisma i serie wydawnicze

- Apel.-W-wa – Apelacja. Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie
- AUWr – Acta Universitatis Wratislaviensis
- Biul. PK – Biuletyn Prawa Karnego
- Biul. SAKa – Biuletyn Sądu Apelacyjnego w Katowicach
- Biul. SN – Biuletyn Informacyjny Sądu Najwyższego
- GS – Gazeta Sądowa
- GSP – Gdańskie Studia Prawnicze
- KZS – Krakowskie Zeszyty Sądowe
- M. Praw. – Monitor Prawniczy
- M.P. – Monitor Polski
- NP – Nowe Prawo
- OSA – Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych
- OSAB – Orzecznictwo Sądów Apelacji Białostockiej
- OSAG – Orzecznictwo Sądów Apelacji Gdańskiej
- OSAŁ – Orzecznictwo Sądów Apelacji Łódzkiej
- OSASz – Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
- OSAW – Orzecznictwo Apelacji Wrocławskiej
- OSN – Orzecznictwo Sądu Najwyższego
- OSNC – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Cywilna
- OSNKW – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Karna i Wojskowa
- OSNP – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych
- OSNPG – Orzecznictwo Sądu Najwyższego, Wydawnictwo Prokuratury Generalnej
- OSN Prok. i Pr. – Orzecznictwo Sądu Najwyższego, Sądów Apelacyjnych, Naczelnego Sądu Administracyjnego, Trybunału Konstytucyjnego, dodatek do Prokuratury i Prawa
- OSNSD – Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Dyscyplinarnych
- OSNwSK – Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych
- OSP – Orzecznictwo Sądów Polskich
- OSPiKA – Orzecznictwo Sądów Polskich i Komisji Arbitrażowych
- OTK – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego
- OTK-A – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego; zbiór urzędowy, Seria A
- PiP – Państwo i Prawo
- Prok. i Pr. – Prokuratura i Prawo
- Prok. i Pr.-wkl. – Prokuratura i Prawo – wkładka
- PS – Przegląd Sądowy

Inne

ETPC	– Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu
ETS	– Europejski Trybunał Sprawiedliwości w Luksemburgu (obecnie: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej)
NSA	– Naczelny Sąd Administracyjny
SA	– Sąd Apelacyjny
SN	– Sąd Najwyższy
SO	– Sąd Okręgowy
TK	– Trybunał Konstytucyjny
UE	– Unia Europejska
WSA	– Wojewódzki Sąd Administracyjny

PRZEDMOWA

Przedmiotem procesu karnego jest odpowiedzialność karna oskarżonego. Zostaje ona ustalona w toku procesu, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym, w różnych instancjach. Strony procesu, ale i uczestnicy, którzy tego przymiotu nie posiadają, mogą wpływać na jego przebieg, dochodzić swych praw i realizować uprawnienia poprzez pisma procesowe.

Pismo procesowe w sprawie karnej powinno być pisanie językiem zrozumiałym, syntetycznie, zwięźle i z zachowaniem wymogów formalnych. Niniejsza publikacja została pomyślana jako swoistego rodzaju kompendium przeznaczone dla podmiotów profesjonalnych, jak też osób nieposiadających wystarczającej wiedzy prawniczej, a realizujących uprawnienia procesowe w imieniu swoim lub osób najbliższych. Opracowanie ma być wsparciem przy sporządzaniu pism procesowych, a w związku z zamieszczeniem przy każdym wzorze konkretnego pisma procesowego obszernych komentarzy także źródłem istotnych informacji praktycznych. Celem pracy jest również ułatwienie Czytelnikowi poruszania się w gąszczu przepisów prawa karnego procesowego z uwzględnieniem aktualnego stanu prawnego, zwłaszcza po licznych nowelizacjach kodeksu postępowania karnego z lat 2015 i 2016. Autor ma nadzieję, że niniejszy zbiór wzorów pism procesowych z komentarzem stanie się również przydatną pozycją edukacyjną dla aplikantów zawodów prawniczych i studentów wydziałów prawa, którzy zechcą rozszerzyć wiadomości z zakresu praktycznych aspektów niełatwej sztuki prawniczej przy formułowaniu stanowisk pisemnych.

W zbiorze zamieszczono niemal 300 wzorów pism, ułożonych według systematyki kodeksu postępowania karnego. Podobieństwo niektórych instytucji występujących na różnych etapach procesu spowodowało, że są wśród nich wzory do siebie zbliżone, choć zawsze oparte na odmiennych stanach faktycznych.

Opracowanie powstało z uwzględnieniem praktycznych doświadczeń autora, który starał się przedstawić zagadnienia najczęściej występujące w procesowej rzeczywistości postępowań przygotowawczych i sądowych. Z uwagi na różnorodność sytuacji procesowych nie wyczerpuje ono oczywiście poruszanej problematyki.

Dane personalne podane w pismach procesowych oraz stany faktyczne są wytworem wyobraźni autora, a ich ewentualna zbieżność z rzeczywistością nie była zamierzona i jest przypadkowa.

Niniejsza książka pierwotnie miała zostać napisana wspólnie z prof. dr hab. Moniką Zbrojewską, znakomitą procesualistką, cenioną pedagog, ciepłą i oddaną przyjaciółką. Dzięki Jej inspiracji i wspólnym planom udało się ostatecznie zrealizować to przedsięwzięcie, które dedykuję Jej Pamięci.

Kraków, 26 października 2016 r.
Michał Błoński

I

**UMORZENIE I ZAWIESZENIE POSTĘPOWANIA;
SYGNALIZACJA**

1. WNIOSEK O UMORENIE POSTĘPOWANIA Z UWAGI NA NIECELOWOŚĆ JEGO PROWADZENIA (ART. 11 § 1 K.P.K.)

Zamość, 4 sierpnia 2013 r.

adw. Jan Nowak
Kancelaria Adwokacka w Zamościu
ul. Pańska 2
obrońca Pawła Rybaka
oskarżonego o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Sygn. akt II K 341/12

Sąd Rejonowy w Zamościu
II Wydział Karny

Wniosek o umorzenie postępowania

Na podstawie art. 11 § 1 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Pawłowi Rybakowi, oskarżonemu o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Paweł Rybak został oskarżony w niniejszej sprawie o to, że w dniu 1 stycznia 2013 r. w Zamościu znieważył funkcjonariuszy policji Grzegorza Tylkę i Marię Sokołowską podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób, że używał pod ich adresem słów powszechnie uznawanych za obelżywe, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 15 marca 2013 r. (II K 23/12) Paweł Rybak został skazany za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który to czyn została mu wymierzona kara 4 lat pozbawienia wolności.

W świetle powyższego w przedmiotowej sprawie prowadzenie postępowania i orzekanie kary w stosunku do oskarżonego jest oczywiście niecelowe. Czyn z art. 226 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności do roku, czyli karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności, o jakiej mowa w art. 11 § 1 k.p.k. Ponadto czyn ten został popełniony w dniu 1 stycznia 2013 r., a zatem przed wydaniem wyroku w sprawie II K 23/12, co w przypadku skazania oskarżonego w niniejszej sprawie uzasadniałoby następnie wydanie wyroku łącznego i wymierzenie kary łącznej, której wysokość mogłaby co najwyżej tylko nieznacznie przekraczać wysokość kary wymierzonej w sprawie II K 23/12. Umorzeniu postępowania nie sprzeciwia się także interes pokrzywdzonych, gdyż oskarżony w toku dochodzenia przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i wyraził wolę ich przeproszenia.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak we wstępie.

adw. Jan Nowak

Komentarz

Art. 11 § 1 k.p.k. przewiduje tzw. umorzenie absorpcyjne, które może nastąpić z urzędu, ale także z inicjatywy stron postępowania (art. 9 § 2 k.p.k.). Do umorzenia może dojść w fazie zarówno postępowania przygotowawczego, jak i jurysdykcyjnego (do czasu uprawomocnienia się postępowania). Decyzję w przedmiocie umorzenia postępowania podejmuje w toku dochodzenia lub śledztwa prokurator (w tym zatwierdza postanowienie wydane przez policję – art. 325e § 2 k.p.k. w zw. z art. 325e § 1 k.p.k.), zaś w postępowaniu sądowym – sąd, w tym także na posiedzeniu w trybie art. 339 § 3 k.p.k.

Porównanie kary prawomocnie orzeczonej z ewentualną karą, która miałaby zostać wymierzona w toczącym się postępowaniu, winno uwzględniać m.in. istotne różnice w ich wysokościach, jak też potencjalną możliwość wymierzenia kary łącznej i jej ewentualny wymiar. Niecelowość wymierzenia kary ma być oczywista, czyli dysproporcja pomiędzy karą wymierzoną w innej sprawie a karą, która mogłaby zostać wymierzona w toczącej się sprawie, jest na tyle drastyczna, że jej wymierzenie nie ma sensu z uwagi na racje prewencji generalnej bądź indywidualnej.

Brak jest przeszkód do skorzystania z instytucji z art. 11 § 1 k.p.k. w przypadku tzw. przestępstw bez pokrzywdzonych (np. z art. 233 § 1 k.k., z art. 270 § 1 k.k.). W przypadku występowania w sprawie pokrzywdzonego organ wydający postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania powinien mieć na względzie jego interes, lecz do wydania takiej decyzji nie jest wymagana jego zgoda, a nawet sprzeciw pokrzywdzonego nie stanowi przeszkody do umorzenia postępowania.

Na postanowienie o umorzeniu postępowania stronom służy zażalenie, a zatem pokrzywdzonemu tylko w fazie postępowania przygotowawczego, chyba że wcielił się w rolę strony postępowania sądowego, tj. stał się oskarżycielem posiłkowym.

Umorzone postępowanie na podstawie art. 11 § 1 k.p.k. można wznowić, jeżeli postępowanie, w którym doszło do wzruszenia prawomocnego orzeczenia w drodze kasacji czy wznowienia postępowania, zostało zakończone. Wtedy bowiem dopiero możliwe jest dokonanie realnej oceny zasadności wznowienia postępowania, które zostało umorzone absorpcyjnie.

Wznowienie umorzonego absorpcyjnie postępowania przygotowawczego następuje na zasadach opisanych w art. 327 § 2–4 k.p.k., zaś postępowania sądowego – w trybie z rozdziału 56 k.p.k., wyłącznie na wniosek strony (w praktyce z reguły wskutek wniosku oskarżyciela publicznego), nigdy zaś z urzędu.

Mając na uwadze treść art. 11 § 3 k.p.k. oraz rodzaj wznowienia – na niekorzyść oskarżonego, lecz na wniosek strony – brak jest ograniczenia terminu na podjęcie tej decyzji procesowej, wyłączając ustanie karalności czynu.

W wypadku umorzenia postępowania karnego na podstawie art. 11 § 1 k.p.k., w sprawie toczącej się z oskarżenia publicznego, brak jest podstaw do zasądzenia od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego poniesionych przez niego wydatków z tytułu ustanowienia pełnomocnika, co jednak nie wyłącza możliwości ich zasądzenia „w uzasadnionych wypadkach” od Skarbu Państwa (analogia z art. 632 pkt 2 *in fine* k.p.k.) (uchwała SN z dnia 13 grudnia 2000 r., I KZP 42/00, OSNKW 2001, nr 1–2, poz. 7).

2. WNIOSEK O ZAWIESZENIE POSTĘPOWANIA Z UWAGI NA NIECELOWOŚĆ JEGO PROWADZENIA (ART. 11 § 2 K.P.K.)

Opole, 4 sierpnia 2016 r.

adw. Paweł Pietrzak
Kancelaria Adwokacka w Opolu
ul. Rybna 12
obrońca Piotra Gawiora
podejrzanego o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Sygn. akt II K 101/12

Prokurator Rejonowy
w Opolu

Wniosek o zawieszenie postępowania

Na podstawie art. 11 § 2 k.p.k.

wnoszę

o zawieszenie postępowania przeciwko Piotrowi Gawiorowi, oskarżonemu o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Nieprawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 13 czerwca 2016 r. (IV K 32/10) Piotr Gawior został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności.

W przedmiotowej sprawie P. Gawior jest podejrzany o to, że w dniu 23 stycznia 2013 r. w Opolu groził pobiciem Andrzejowi Dance, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. W niniejszym postępowaniu P. Gawior złożył wyjaśnienia, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, wyraził skruchę, zaś z zeznań pokrzywdzonego wynika, że było to zachowanie jednorazowe, incydentalne.

Mając na uwadze, że czyn z art. 190 § 1 k.k. zagrożony jest karą do 2 lat pozbawienia wolności, oraz uwzględniając realia sprawy, należy przypuszczać, że w stosunku do podejrzanego zostałaby orzeczona kara w granicach dolnego ustawowego zagrożenia, co skutkuje, że jej wymierzenie byłoby oczywiście niecelowe z powodu orzeczonej długoterminowej kary pozbawienia wolności w sprawie IV K 32/10. Art. 11 § 2 k.p.k. przewiduje możliwość zawieszenia postępowania do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie, w której została wymierzona surowa kara, gdyż od tej chwili zasadne będzie rozważenie umorzenia postępowania. Dodatkowo należy zauważyć, że takiemu rozstrzygnięciu nie sprzeciwia się interes pokrzywdzonego, który wskazał, że zachowanie podejrzanego miało charakter incydentalny, a ponadto podejrzany wyraził krytyczny stosunek do popełnionego czynu.

adw. Paweł Pietrzak

Komentarz

Art. 11 § 2 k.p.k. ma zastosowanie do sytuacji, gdy przeciwko tej samej osobie toczy się więcej niż jedno postępowanie, a wymierzone ewentualnie kary mogłyby cechować się znaczną dysproporcją. Dopuszczalne jest jednak także zastosowanie tej instytucji w przypadku, gdy oskarżony stoi pod zarzutem popełnienia więcej niż jednego przestępstwa w jednym postępowaniu. Możliwe jest wówczas wyłączenie sprawy o czyn zagrożony karą łagodniejszą do odrębnego postępowania i zawieszenie go do czasu rozstrzygnięcia w zakresie czynu zagrożonego karą surowszą.

Art. 11 § 2 k.p.k. jest samoistną przesłanką zawieszenia postępowania. Postanowienie o zawieszeniu może zostać wydane w postępowaniu przygotowawczym lub sądowym.

Na postanowienie o zawieszeniu postępowania służy zażalenie (art. 22 § 2 k.p.k.).

W terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie o inne przestępstwo postępowanie winno być umorzone albo podjęte. Termin ten nie jest ani terminem prekluzyjnym, ani zawitym, lecz odgrywa rolę gwarancyjną dla oskarżonego w przedmiocie tego, że jego sprawa zostanie podjęta do dalszego prowadzenia w określonym terminie. Termin ten może mieć znaczenie w przypadku dochodzenia odszkodowania na podstawie skargi na przewlekłość postępowania.

3. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA Z UWAGI NA NIECELOWOŚĆ JEGO PROWADZENIA (ART. 11 § 1 K.P.K.)

Opole, 4 sierpnia 2016 r.

adw. Marek Kondratiuk
Kancelaria Adwokacka w Opolu
ul. Rybna 12
obrońca Ariela Pazdana
podejrzanego o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Sygn. akt II K 101/12

**Prokurator Rejonowy
w Opolu**

Wniosek o umorzenie postępowania

Na podstawie art. 11 § 1 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Arielowi Pazdanowi, oskarżonemu o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Uzasadnienie

W przedmiotowej sprawie A. Pazdan jest podejrzany o to, że w dniu 23 stycznia 2013 r. w Opolu groził pobiciem Mateuszowi Bardzie, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. W niniejszym postępowaniu A. Pazdan złożył wyjaśnienia, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, wyraził skruchę, zaś z zeznań pokrzywdzonego wynika, że było to zachowanie jednorazowe.

Nieprawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2013 r. (III K 59/11) Ariel Pazdan został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. na karę 6 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 6 maja 2013 r. wyrok Sądu Okręgowego został utrzymany w mocy, a zatem w tym dniu stał się prawomocny.

Mając na uwadze, że czyn z art. 190 § 1 k.k. zagrożony jest karą do 2 lat pozbawienia wolności, oraz uwzględniając realia sprawy, należy przypuszczać, że w stosunku do podejrzanego zostałaby wymierzona kara w granicach dolnego ustawowego zagrożenia, co skutkuje, że jej wymierzenie byłoby oczywiście niecelowe z powodu wymierzenia długoterminowej kary pozbawienia wolności prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie III K 59/11.

W związku z powyższym zasadne jest umorzenie postępowania. Dodatkowo należy zauważyć, że przeciwko takiemu rozstrzygnięciu nie sprzeciwia się interes

pokrzywdzonego. Mateusz Barda wskazał bowiem, że zachowanie podejrzanego miało charakter incydentalny, a ponadto podejrzany przeprosił pokrzywdzonego za swoje zachowanie, a przeprosiny zostały przyjęte.

adw. Marek Kondratiuk

Komentarz

Po uprawomocnieniu się postępowania o inne przestępstwo zasadne jest podjęcie decyzji w sprawie zawieszonego postępowania, tj. jego podjęcie i prowadzenie albo umorzenie postępowania, bez uprzedniej konieczności jego podjęcia. Po podjęciu postępowania jest możliwe jego umorzenie, ale z innej przyczyny niż wskazana w art. 11 § 1 k.p.k.

Termin 3 miesięcy na podjęcie lub umorzenie postępowania jest terminem instrukcyjnym.

Art. 11 § 3 k.p.k. daje organowi procesowemu możliwość powrotu do umorzonego postępowania. Gdy postępowanie umorzono w fazie postępowania przygotowawczego, prokurator nadzzędny może je wznowić na podstawie art. 327 § 2 k.p.k. Jeśli decyzja o umorzeniu zapadła w fazie postępowania sądowego, to stosownie do art. 540a pkt 2 k.p.k. można je wznowić na niekorzyść oskarżonego z urzędu.

Por. komentarze do wzorów 1 i 2.

4. WNIOSEK O ŚCIGANIE (ART. 12 § 1 K.P.K.)

Pabianice, 5 września 2015 r.

Anna Grzyb
ul. Pułaskiego 111/4f
95-200 Pabianice

**Prokurator Rejonowy
w Pabianicach**

Wniosek o ściganie

Na podstawie art. 12 § 1 k.p.k.

wnoszę

o ściganie sprawcy, który podszywając się pod moją tożsamość, zmierza do wyrządzenia mi szkody osobistej.

Uzasadnienie

W dniu 9 maja 2015 r. w Pabianicach, ok. godz. 3:30, kiedy idąc do domu po zakończonej dyskotecie, znajdowałam się na ul. Zimnej, otrzymałam telefon od nieznanego mężczyzny, który powiedział, że w związku z telefonami o podtekście seksualnym, które kieruję do jego 14-letniego syna, złożył zawiadomienie o przestępstwie.

Po przyjeździe do mieszkania uruchomiłam komputer i zauważyłam, że zostało do mnie skierowanych kilkanaście e-maili, w których nadawcy informowali mnie, że skieruję zawiadomienie o przestępstwie w związku z moimi rzekomymi nagabywaniami chłopców poniżej 15 lat w celach seksualnych za pośrednictwem Internetu.

Oświadczam, że nigdy nie podejmowałam się opisywanych zachowań w jakichkolwiek formach i jestem gotowa udostępnić zarówno swój komputer, jak i wszelkie inne środki komunikacji w celu zweryfikowania tych twierdzeń.

Informuję, że pozostaję w konflikcie z Aliną Mikijaniec, która jest byłą dziewczyną mojego aktualnego partnera. Osoba ta wielokrotnie informowała mnie, że nie pogodziła się z utratą swego partnera, zapowiadając, że pożałuje, iż on jest aktualnie ze mną.

Domagam się ścigania i ukarania sprawcy przestępstwa na moją szkodę.

Anna Grzyb

Komentarz

Ustawodawca przewiduje ściganie niektórych przestępstw z urzędu, lecz impulsem do wszczęcia postępowania karnego musi być wniosek pokrzywdzonego lub osoby uprawnionej do działania w jego imieniu, np. przedstawiciel ustawowy, osoba pod której stałą pieczęć pokrzywdzony pozostaje (art. 12 § 1 k.p.k.;

art. 51 § 2 k.p.k.), a wyjątkowo przez inne podmioty, np. kurator sądowy (por. art. 209 k.k.). Mając na uwadze wnioskowy charakter czynów, wyróżnia się czyny ścigane bezwzględnie na wniosek, tj. ścigane w tym trybie niezależnie od relacji łączących sprawcę z pokrzywdzonym (np. art. 190 § 2 k.k., art. 190a § 4 k.k.), oraz czyny względnie wnioskowe, tj. takie, które są generalnie ścigane z urzędu, a na wniosek tylko wtedy, kiedy pokrzywdzonym jest osoba najbliższa (por. art. 115 § 11 k.k.) dla sprawcy (np. art. 177 § 3 k.k., art. 278 § 4 k.k., art. 279 § 2 k.k.).

Wola ścigania sprawcy może być wyrażona zarówno na piśmie, jak i np. ustnie do protokołu przesłuchania w charakterze świadka. Istotne jest, aby z takiego dokumentu procesowego w sposób wyraźny wynikało żądanie pokrzywdzonego przestępstwem ścigania sprawcy (por. postanowienie SN z dnia 16 marca 2011 r., IV KK 426/10, OSNwSK 2011, poz. 539). Po złożeniu wniosku postępowanie toczy się z urzędu.

Brak wniosku o ściganie wyklucza możliwość wszczęcia postępowania, a wszczęte podlega umorzeniu (art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.). Jeżeli do wydania tej decyzji doszło przed rozpoczęciem przewodu sądowego, na postanowienie to służy zażalenie; po rozpoczęciu przewodu sądowego sąd wydaje wyrok umarzający postępowanie, który podlega zaskarżeniu na zasadach ogólnych. Wniosek może być złożony na każdym etapie postępowania, w tym w postępowaniu odwoławczym, zwłaszcza w sytuacji zaskarżenia postanowienia o umorzeniu postępowania wskutek braku wniosku o ściganie.

Jeżeli dopiero po rozpoczęciu przewodu sądowego ujawni się, że czyn ścigany jest na wniosek pokrzywdzonego, wówczas konieczne jest odebranie stanowiska pokrzywdzonego w tym zakresie. Brak wniosku o ściganie, a mimo to kontynuowanie i zakończenie postępowania wyrokiem, skutkuje zaistnieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 pkt 9 k.p.k.).

W razie śmierci pokrzywdzonego wniosek o ściganie mogą złożyć osoby dla niego najbliższe lub osoby pozostające na jego utrzymaniu, a w razie ich braku lub nieujawnienia – prokurator, działając z urzędu (art. 52 § 1 k.p.k.).

W przypadku gdy organ prowadzący postępowanie dysponuje informacjami o osobach najbliższych dla pokrzywdzonego lub osobach pozostających na jego utrzymaniu, poucza o przysługujących uprawnieniach co najmniej jedną z nich (art. 52 § 2 k.p.k.).

Zmiana stosunku między oskarżonym a pokrzywdzonym i stanie się dla niego najbliższym w toku postępowania prowadzonego już *in personam* nie rzutuje na tryb ścigania i nie czyni przestępstwa ściganego z urzędu bez wniosku czynem wnioskowym, gdyż stosunek bliskości nie istniał ani w momencie jego popełnienia, ani przy podejmowaniu ścigania przeciwko osobie. Przy ściganiu względnie wnioskowym chodzi zaś o przestępstwo „popełnione” na szkodę osoby najbliższej, a nie o czyn popełniony wobec osoby obcej, która dopiero później, w toku procesu prowadzonego już przeciwko określonej osobie w ramach ścigania z urzędu bez potrzeby uzyskiwania wniosku, stała się najbliższą dla oskarżonego. To samo odnieść należy do możliwości wyłączania osób najbliższych spod

ścigania bezwzględnie wnioskowego, gdy wniosek nie wymienił indywidualnie oznaczonych osób jako sprawców takiego czynu. Nie wyklucza to natomiast uwzględnienia owej zmiany np. przy wymiarze kary w ramach zachowania się oskarżonego już po popełnieniu przestępstwa (por. wyrok SN z dnia 3 marca 2015 r., IV KO 1/15, OSNKW 2015, nr 7, poz. 62).

Składając wniosek o ściganie, pokrzywdzony nie jest zobowiązany do imiennego wskazania sprawców, i to niezależnie od stadium postępowania, w którym ten wniosek został złożony (por. postanowienie SN z dnia 9 lipca 2013 r., II KK 169/13, OSNKW 2013, nr 11, poz. 96).

W wypadku ustalenia w toku postępowania sądowego dotyczącego przestępstw względnie wnioskowych, że sprawca przestępstwa stał się dla pokrzywdzonego osobą najbliższą, konieczne jest zwrócenie się do pokrzywdzonego o złożenie oświadczenia, czy składa wniosek o ściganie, a w razie braku wniosku postępowanie należy umorzyć. Zaniechanie tych działań prowadzi do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. (por. wyrok SN z dnia 27 sierpnia 2008 r., II KK 56/08, OSNKW 2008, nr 11, poz. 94).

5. WNIOSEK O ŚCIGANIE Z WYŁĄCZENIEM OSOBY NAJBLIŻSZEJ (ART. 12 § 2 K.K.)

Elżbieta Zapendzińska
ul. 3 Maja 20/104
58-304 Wałbrzych

Wałbrzych, 7 września 2016 r.

Prokurator Rejonowy
w Wałbrzychu

Wniosek o ściganie z wyłączeniem osoby najbliższej

Na podstawie art. 12 § 2 k.p.k.

wnoszę

o ściganie Andrzeja Fibaka, sprawcy zniszczenia mojego samochodu marki Volvo w dniu 22 lipca 2016 r. w Wałbrzychu, z wyłączeniem ścigania mojego konkubenta Olafa Leńskiego.

Uzasadnienie

W dniu 22 lipca 2016 r. w godzinach wieczornych przebywałam z konkubentem u wspólnego znajomego Andrzeja Fibaka. Spożyliśmy znaczną ilość alkoholu. W pewnym momencie znajomy z moim konkubentem wyszli przed posesję i zaczęli kopać i uderzać w mój pojazd, po czym A. Fibak zaczął metalowym prętem wybijać szyby w samochodzie oraz skakać po karoserii.

Wnoszę o ściganie Andrzeja Fibaka za popełnione przestępstwo i oświadczam, że nie chcę, aby było prowadzone postępowanie przeciwko konkubentowi Olafowi Leńskiemu.

Elżbieta Zapendzińska

Komentarz

Z art. 12 § 2 k.p.k. wynika reguła niepodzielności wniosku o ściganie polegająca na tym, że złożenie wniosku o ściganie powoduje wszczęcie postępowania przeciwko wszystkim sprawcom czynu ściganego na wniosek, nawet jeżeli składający wniosek ograniczył jego zakres podmiotowy. Wyjątek od tej reguły dotyczy osoby najbliższej dla składającego wniosek, co oznacza, że w przypadku ograniczenia wniosku do ściśle określonych sprawców i ujawnienia, że czyn popełniła także osoba najbliższa dla składającego wniosek, niezbędne jest złożenie drugiego wniosku o ściganie osoby najbliższej.

Nie jest konieczne składanie dodatkowego wniosku o ściganie, jeżeli z pierwotnego wniosku o ściganie wynika wola składającego wniosek o wszczęcie postępowania karnego przeciwko wszystkim sprawcom, nie wyłączając osób najbliższych.

Jeżeli pokrzywdzonym jest ubezwłasnowolniony lub małoletni, to stosunek „najbliższości” należy odnosić zarówno do składającego wniosek, jak i samego pokrzywdzonego.

W przypadku większej liczby pokrzywdzonych złożenie wniosku o ściganie przez jednego z nich wobec wszystkich sprawców powoduje wszczęcie postępowania przeciwko wszystkim, niezależnie czy sprawca jest osobą najbliższą dla innych pokrzywdzonych, choćby oni wniosku o ściganie nie składali.

Przy przestępstwach ściganych bezwzględnie na wniosek pokrzywdzonego wola tego pokrzywdzonego jako uprawnionego do złożenia wniosku o ściganie ograniczona jest jedynie do podjęcia decyzji co do żądania ścigania sprawców czynu, który go dotknął, a nie do decydowania o tym, które z osób współuczestniczących w tym czynie mogą, a które nie mogą być ścigane. Ściganie wszystkich współuczestniczących w zdarzeniu przestępnym po złożeniu wniosku następuje już bowiem z urzędu, czyli niezależnie od woli pokrzywdzonego, a pokrzywdzony ten może jedynie wyłączyć spod ścigania osoby dlań najbliższe, gdyby na skutek złożenia wniosku bez wskazywania jakiegokolwiek sprawcy lub co do niektórych tylko imiennie określonych osób okazało się, że wśród ustalonych przez organ domniemanych sprawców znajduje się osoba dla niego najbliższa (por. postanowienie SN z dnia 25 kwietnia 2013 r., III KK 121/12, OSNKW 2013, nr 8, poz. 72).

6. COFNIĘCIE WNIOSKU O ŚCIGANIE W POSTĘPOWANIU PRZYGOTOWAWCZYM (ART. 12 § 2 K.P.K.)

Kielce, 16 maja 2016 r.

Maria Florek
ul. Kapitulna 45/32
25-011 Kielce

Sygn. akt PR 2 Ds. 432/2016

**Prokurator Rejonowy
w Kielcach**

Na podstawie art. 12 § 3 k.p.k.

cofam wnioszek o ściganie

przeciwko sprawcy gróźb karalnych popełnionych na moją szkodę w dniach 10–15 kwietnia 2016 r. w Kielcach, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Uzasadnienie

W dniu 20 kwietnia 2016 r. złożyłam w Prokuraturze Rejonowej w Kielcach zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa na mojej osobie przez sąsiada Marka Szymonia, który w dniach od 10 do 15 kwietnia 2016 r. w Kielcach groził mi pozbawieniem życia i pobiciem, czym wzbudził u mnie uzasadnione obawy spełnienia tych gróźb.

W dniu 3 maja 2016 r. M. Szymoniak przeprosił mnie za swoje zachowanie i wytłumaczył powody agresji, powodowanej uczuciem do mojej osoby i brakiem zainteresowania z mojej strony. Wobec pogodzenia się z sąsiadem wnoszę o wyrażenie zgody przez prokuratora na skuteczne cofnięcie wniosku o ściganie.

Maria Florek

Komentarz

Wniosek o ściganie może być cofnięty w postępowaniu przygotowawczym za zgodą prokuratora. W przypadku skutecznego cofnięcia wniosku prokurator wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, na które służy zażalenie.

Przed wydaniem decyzji o wyrażeniu zgody na cofnięcie wniosku o ściganie prokurator winien kierować się interesem publicznym, w tym celami postępowania karnego (art. 2 § 1 k.p.k.) oraz dobrem pokrzywdzonego. Wyrażenie zgody może nastąpić w formie postanowienia albo w sposób dorozumiany, tj. poprzez wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania. Sama decyzja prokuratora o wyrażeniu zgody na cofnięcie wniosku nie jest zaskarżalna.

Jeżeli wniosek o ściganie został złożony przez osobę uprawnioną do działania za małoletniego pokrzywdzonego, to z chwilą uzyskania przez niego pełnoletniości wniosek może zostać przez niego cofnięty, jeśli będzie znajdował się jeszcze w stadium postępowania przygotowawczego lub przed rozpoczęciem przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej.

Niewyrażenie zgody przez prokuratora – w postępowaniu przygotowawczym – na cofnięcie wniosku o ściganie nie rodzi obowiązku ponownego rozstrzygnięcia tej kwestii przez sąd po wpłynięciu aktu oskarżenia (por. postanowienie SN z dnia 1 lipca 2004 r., III KK 34/04, OSNKW 2004, nr 7–8, poz. 83).

Jeżeli nie został złożony wniosek lub został on skutecznie cofnięty, to niedopuszczalne jest przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji prawnej czynu z przepisu przewidującego ściganie z urzędu i z przepisu pozwalającego na ściganie czynu na wniosek (por. uchwała SN (7) z dnia 2 czerwca 1973 r., U 1/71, OSNKW 1973, nr 9, poz. 115).

Na podstawie przepisu art. 12 § 3 k.p.k. nie jest dopuszczalne cofnięcie wniosku o ściganie przed rozpoczęciem przewodu sądowego, ale dopiero na rozprawie głównej prowadzonej po uchyleniu poprzednio wydanego wyroku i skierowaniu sprawy do ponownego rozpoznania (por. postanowienie SN z dnia 7 marca 2013 r., V KK 481/12, LEX nr 1302184).

7. COFNIĘCIE WNIOSKU O ŚCIGANIE W POSTĘPOWANIU SĄDOWYM (ART. 12 § 3 K.P.K.)

Kielce, 22 maja 2016 r.

Ewa Szpak
ul. Kasztanowa 324
25-527 Kielce

**Sąd Rejonowy
w Kielcach**

Na podstawie art. 12 § 3 k.p.k.

cofam wnioszek o ściganie

przeciwko Marcinowi Szczyrbie, który umieścił w Internecie nagranie video ze stosunku seksualnego, który wspólnie odbywaliśmy.

Uzasadnienie

W dniu 10 stycznia 2016 r. złożyłam zawiadomienie do prokuratury w sprawie umieszczenia bez mojej zgody w Internecie nagrania video ze stosunku seksualnego pomiędzy mną a moim chłopakiem Marcinem Szczyrbą. Po skierowaniu aktu oskarżenia do sądu w dniu 17 maja 2016 r. M. Szczyrba wyjaśnił mi motyw swojego zachowania, wskazując, że uczynił to przypadkowo, i przeprosił za ten czyn. Nie chcę, aby toczyła się sprawa przeciwko mojemu chłopakowi także dlatego, że spowodowałoby to nagłośnienie sprawy, co nie leży także w moim interesie.

Ewa Szpak

Komentarz

Zgoda sądu może zostać wydana na analogicznych zasadach i po rozważeniu analogicznych przesłanek jak w przypadku cofnięcia wniosku o ściganie w postępowaniu przygotowawczym.

Cofnięcie wniosku przed sądem jest możliwe do rozpoczęcia przewodu sądowego, tj. do chwili zwięzłego przedstawienia zarzutów oskarżenia (art. 385 § 1 k.p.k.).

Jeżeli wniosek o ściganie złożył przedstawiciel małoletniego pokrzywdzonego, to po uzyskaniu przez niego pełnoletniości wniosek ten może cofnąć wyłącznie pokrzywdzony.

Nie jest dopuszczalne cofnięcie wniosku o ściganie, jeżeli wyrok sądu pierwszej instancji został uchylony i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania. Wówczas bowiem nie jest to już pierwsza rozprawa główna, co uniemożliwia

skuteczne cofnięcie wniosku o ściganie (por. postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 2000 r., I KZP 19/00, OSNP 2000, nr 10, poz. 6).

Ograniczenie cofnięcia wniosku, o którym mowa w art. 12 § 3 k.p.k., nie powinno mieć zastosowania, jeżeli dopiero po rozpoczęciu przewodu sądowego okaże się, iż czyn jest ścigany na wniosek albo np. małoletni pokrzywdzony do tego czasu nie był właściwie reprezentowany (np. małoletni, którego matka nie żyje, został pokrzywdzony przestępstwem wypadku komunikacyjnego, którego sprawcą jest ojciec, a kurator dla małoletniego został ustanowiony dopiero w postępowaniu odwoławczym).

W razie cofnięcia wniosku sąd może obciążyć cofającego wniosek kosztami postępowania (art. 637 § 2 k.p.k.).

8. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA Z POWODU NIEPOPEŁNIENIA CZYNU (ART. 17 § 1 PKT 1 K.P.K.)

Gdynia, 11 sierpnia 2016 r.

adw. Zbigniew Biegaj
Kancelaria Adwokacka w Gdyni
ul. Leśna 10
obrońca Jana Kłosa
podejrzanego o czyn z art. 280 § 1 k.k.

Sygn. akt PR 1 Ds. 325.2015

**Prokurator Rejonowy
w Gdyni**

Wniosek o umorzenie postępowania

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Janowi Kłosowi, podejrzanemu o czyn z art. 280 § 1 k.k., wobec niepopelnienia zarzucanego czynu.

Uzasadnienie

Prokurator Rejonowy w Gdyni wszczął przeciwko Janowi Kłosowi śledztwo o to, że w dniu 1 maja 2015 r. w Gdyni, działając wspólnie i w porozumieniu z Pawłem Pająkiem, użyli przemocy wobec Donata Truska, uderzając go pięściami po głowie, i zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 5000 zł, tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k.

Postępowanie przeciwko Janowi Kłosowi z powodu jego ukrywania się zostało zawieszone.

W dniu 13 czerwca 2016 r. zapadł wyrok przed Sądem Rejonowym w Gdyni (III K 29/15), w którym sąd uznał za winnego tegoż przestępstwa wyłącznie Pawła Pająka. Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego, który zeznał, iż wskazał na drugiego mężczyznę (czyli Jana Kłosa) w wyniku pomyłki z innym zdarzeniem, które miało miejsce 2 lata wcześniej. Wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni uprawomocnił się w dniu 10 lipca 2016 r.

Mając na uwadze, że przesłanka z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. dotyczy zarówno sytuacji, gdy czyn w ogóle nie popełniono, jak i sytuacji, gdy wprowadzicie popełniono, lecz nie popełnił go konkretny podejrzany, wnoszę o umorzenie postępowania przeciwko Janowi Kłosowi wskutek niepopelnienia przez niego zarzucanego mu przestępstwa z art. 280 § 1 k.k.

adw. Zbigniew Biegaj

Komentarz

Odmowa wszczęcia lub umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 k.p.k. następuje z urzędu, zaś wniosek strony stanowić może impuls do podjęcia czynności z urzędu.

Przesłanki z art. 17 k.p.k. są uwzględniane na każdym etapie procesu i prowadzą do wydania postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia lub śledztwa (art. 305 § 1 k.p.k. w zw. z art. 303 k.p.k.), umorzenia postępowania przygotowawczego (art. 322 § 1 k.p.k.) lub sądowego (art. 339 § 3 pkt 1 lub 2 k.p.k.) albo wydania wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie (art. 414 § 1 k.p.k.).

Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego pokrzywdzonemu, instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k. oraz osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli skutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw, służy zażalenie.

Instytucją, o jakiej mowa w art. 305 § 4 k.p.k., jest instytucja państwowa, samorządowa lub społeczna, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie.

Aby wnieść zażalenie na odmowę wszczęcia dochodzenia lub śledztwa, nie jest niezbędne ustalenie faktu pokrzywdzenia w przypadku innych osób (fizycznych, prawnych), ale warunkiem jest naruszenie praw tych osób w wyniku czynu, o którym dany podmiot złożył zawiadomienie.

Na postanowienie o umorzeniu postępowania zażalenie przysługuje:

- 1) stronom,
- 2) instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
- 3) osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228–231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270–277, art. 278–294 lub w art. 296–306 k.k., jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw (art. 306 § 1a k.p.k.).

Sąd odwoławczy uprawniony jest w razie stwierdzenia konkurencji negatywnych przesłanek procesowych określonych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wydać orzeczenie uniewinniające, ale takie rozstrzygnięcie może zapaść jedynie wówczas, gdy pozwalają na to zebrane w sprawie dowody (por. postanowienie SN z dnia 27 września 2012 r., SDI 27/12, LEX nr 1226774).

W doktrynie rozbieżności budzi rozumienie pojęcia „czynu nie popełniono”. Wykryształizowały się dwa przeciwstawne stanowiska, niemniej żadne nie kwestionuje, że zakresem swoim przesłanka ta obejmuje czyn w rozumieniu prawa karnego materialnego.

Pierwszy z poglądów ogranicza wskazaną przesłankę do czynu w rozumieniu prawa karnego materialnego. Jeśli w toku postępowania przygotowawczego zostanie ustalone, że czynu nie popełniła ściśle oznaczona osoba, to podstawą prawną umorzenia postępowania powinien być art. 322 k.p.k. Oznacza to, że

gdy w toku dochodzenia lub śledztwa dojdzie do przedstawienia zarzutów określonej osobie, a następnie stwierdzenia, że nie popełniła ona zarzucanego jej czynu zabronionego, nastąpi umorzenie postępowania, ale nie na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., lecz właśnie na podstawie wspomnianego art. 322 k.p.k.

Większość przedstawicieli doktryny opowiada się jednak za szerokim rozumieniem tej przyczyny umorzenia. Przyjmują oni, że powinna ona obejmować nie tylko niepopelnienie czynu w rozumieniu prawa karnego, lecz także stwierdzenie, że osoba, przeciwko której skierowano postępowanie, nie jest jego sprawcą. Według szerokiego rozumienia przesłanki „czynu nie popełniono” wyróżnia się dwa jej aspekty, a więc ściśle materialny, związany z rozumieniem pojęcia „czyn”, oraz procesowy, tj. ustalenie, że czynu nie popełnił podejrzany, i wówczas podstawę prawną umorzenia stanowić będzie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

**9. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA Z POWODU
OCZYWISTEGO BRAKU FAKTYCZNYCH PODSTAW OSKARŻENIA
(ART. 17 § 1 PKT 1 K.P.K. W ZW. Z ART. 339 § 3 PKT 2 K.P.K.)**

Gdańsk, 11 sierpnia 2016 r.

adw. Piotr Majewski
Kancelaria Adwokacka w Gdańsku
ul. Polna 8
obrońca Ady Nowek
oskarżonej o czyn z art. 190a § 1 k.k.

Sygn. akt II K 199/16

**Sąd Rejonowy
w Gdańsku**

**Wniosek
o umorzenie postępowania**

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Adzie Nowek, oskarżonej o czyn z art. 190a § 1 k.k.,
z powodu oczywistego braku faktycznych podstaw oskarżenia.

Uzasadnienie

Oskarżyciel posiłkowy subsydiarny Jan Zamojski oskarżył Adę Nowek o to, że w okresie od dnia 30 grudnia 2015 r. do dnia 10 maja 2016 r. w Gdańsku uporczywie nękała Jana Zamojskiego poprzez wykonywanie licznych połączeń telefonicznych w porze dziennej i nocnej na jego numer telefonu, istotnie naruszając prywatność Jana Zamojskiego, tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.

Bezspornie Ada Nowek była konkubiną Jana Zamojskiego i pozostaje z nim w konflikcie od czasu jego wyprowadzki z mieszkania Ady Nowek i przeprowadzenia się do Marianny Skupień w końcu grudnia 2015 r. Brak jest dowodów, aby połączenia telefoniczne do Jana Zamojskiego były realizowane przez Adę Nowek. Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że gdy podnosił słuchawkę, to rozmówca się rozłączał, a załączone bilingi rozmów przychodzących na telefon pokrzywdzonego nie pozwalają stwierdzić, kto wykonywał owe liczne połączenia.

W niniejszej sprawie brak jakichkolwiek dowodów na sprawstwo i winę oskarżonej, a postawiony zarzut opiera się wyłącznie na domniemaniach oskarżyciela posiłkowego, nieopartych żadnym dowodem obciążającym Adę Nowek.

Wobec powyższego wnoszę o umorzenie postępowania z przyczyny wskazanej w *petitum*.

adw. Piotr Majewski

Komentarz

Umorzenie postępowania z powodu wskazanej przesłanki (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k.) może nastąpić wówczas, gdy w sposób wyraźny ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika brak dowodów oskarżenia, a nie ma potrzeby przeprowadzania dodatkowych dowodów. Przesłanka ta zachodzi zwłaszcza wtedy, kiedy brak jakichkolwiek dowodów świadczących o popełnieniu przez oskarżonego zarzucanego przestępstwa, a nie może być efektem oceny istniejących dowodów (por. postanowienie SN z dnia 7 września 1994 r., III KRN 98/94, OSNKW 1994, nr 11–12, poz. 72).

Jeżeli przewodniczący wydziału na etapie wstępnej kontroli aktu oskarżenia (art. 337 k.p.k.) stwierdzi potrzebę rozważenia zaistnienia tej przesłanki, kieruje sprawę na posiedzenie, gdzie sąd wydaje postanowienie. Podejmując decyzję, sąd może umorzyć postępowanie, ale także stwierdzić brak wystąpienia przesłanki z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. i skierować sprawę na rozprawę celem jej merytorycznego rozpoznania.

10. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA Z POWODU BRAKU ZNAMION CZYNU ZABRONIONEGO (ART. 17 § 1 PKT 2 K.P.K.)

Płock, 30 sierpnia 2016 r.

adw. Marek Kubiak
Kancelaria Adwokacka w Płocku
ul. Reja 11
obrońca Edwarda Oliwy
podejrzanego o czyn z art. 209 § 1 k.k.

Sygn. akt PR 1 Ds. 647.2015

Prokurator Rejonowy
w Płocku

Wniosek o umorzenie postępowania

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Edwardowi Oliwie, podejrzanemu o czyn z art. 209 § 1 k.k., z powodu braku wyczerpania znamion z art. 209 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Prokurator oskarżył Edwarda Oliwę o to, że w okresie od stycznia 2014 r. do dnia 31 maja 2016 r. w Płocku uporczywie uchylał się od obowiązku alimentacyjnego wobec Piotra Oliwy poprzez niepłacenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego VIII Wydział Rodzinny w Płocku w kwocie po 400 zł miesięcznie, czym naraził pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czyli o czyn z art. 209 § 1 k.k.

W toku dochodzenia ustalono, że Edward Oliwa jest zatrudniony jako menager w firmie Engels i zarabia miesięcznie 5000 zł, ma rodzinę składającą się z żony i dwójki dzieci i nie realizuje obowiązku alimentacyjnego na syna z pierwszego małżeństwa – Piotra Oliwę. Z zeznań matki dziecka Krystyny Skąpiec wynika, że jest ona prezesem Gryfit Menno Bank SA., osiąga wynagrodzenie w wysokości 24.000 zł miesięcznie, nie posiada żadnych zobowiązań finansowych, a dziecko ma zapewnione wszelkie potrzeby, m.in. uczęszcza do klubu jazdy konnej, klubu wspinaczkowego, uczy się prywatnie trzech języków obcych.

Mając na uwadze, że czyn z art. 209 § 1 k.k. wymaga narażenia pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, zaś syn mojego klienta ma zagwarantowaną realizację wszelkich potrzeb, lokując się zdecydowanie ponad pojęciem potrzeb podstawowych, wnoszę o umorzenie postępowania.

adw. Marek Kubiak

Komentarz

Każde przestępstwo składa się ze znamion strony przedmiotowej (opisujących dane zachowanie jako zabronione m.in. w części szczególnej kodeksu karnego, ale i innych ustaw) oraz znamion strony podmiotowej (opisanych w części ogólnej kodeksu karnego). Przypisanie sprawstwa oskarżonemu wymaga wypełnienia łącznie wszystkich znamion zarówno strony przedmiotowej, jak i podmiotowej (art. 9 k.k.) danego typu rodzajowego przestępstwa.

Przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym. Warunkiem jego dokonania jest to, żeby uchylenie się od obowiązku alimentacyjnego spowodowało skutek w postaci narażenia pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych (por. wyrok SN z dnia 29 maja 2012 r., II KK 106/12, OSNKW 2012, nr 10, poz. 107). Jeżeli zatem jedno z rodziców w pełni realizuje obowiązki alimentacyjne wobec dzieci, przy czym zapewnia im w całości zaspokojenie ich potrzeb życiowych, to brak realizacji obowiązku alimentacyjnego przez drugie z rodziców nie wyczerpuje znamion przestępstwa, bo takie zaniechanie nie pociąga za sobą narażenia na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

W orzecznictwie SN wskazuje się, iż do przesłanki niepopelnienia przestępstwa włączyć też należy całkowity brak społecznej szkodliwości czynu, wywodząc to *a fortiori* z treści art. 1 § 2 k.k. (por. wyrok SN z dnia 25 stycznia 2000 r., WKN 45/99, OSNKW 2000, nr 5–6, poz. 47).

11. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA Z POWODU ZNIKOMEGO STOPNIA SPOŁECZNEJ SZKODLIWOŚCI CZYNU (ART. 17 § 1 PKT 3 K.P.K.)

Rzeszów, 20 lipca 2016 r.

adw. Nina Kałuszka
Kancelaria Adwokacka w Rzeszowie
ul. Czernika 1
obrońca Mariana Lisa
podejrzanego o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Sygn. akt PR 2 Ds. 517.2016

**Prokurator Rejonowy
w Rzeszowie**

Wniosek o umorzenie postępowania

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Marianowi Lisowi, podejrzanemu o czyn z art. 226 § 1 k.k., z powodu znikomego stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego czynu.

Uzasadnienie

Prokurator przedstawił M. Lisowi zarzut popełnienia przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. W toku przesłuchania M. Lis przyznał się do zarzucanego czynu i złożył wyczerpujące wyjaśnienia, w których podał, że nazwanie funkcjonariusza policji „łobuzem” było efektem silnego zdenerwowania związanego z nieporozumieniami rodzinnymi, które miały miejsce chwilę przed interwencją policji. Ponadto podejrzany wyjaśnił, że po kilkunastu minutach ochłonął, przeprosił policjanta w związku ze swym zachowaniem i wyraził skruchę. Marian Lis dodał, że zarzucanego czynu dopuścił się wprawdzie na ulicy, lecz w pobliżu radiowozu, gdzie nie było innych osób, a słowa nie były przez niego wypowiedziane tonem donośnym i były słyszane tylko przez dwóch interweniujących policjantów.

Mając powyższe na uwadze, należy ocenić, że czyn zarzucany podejrzanemu cechuje się znikomym stopniem społecznej szkodliwości, o czym przekonują przestanki podmiotowe w postaci braku motywacji dla dokuczenia pokrzywdzonemu i ubliżenia mu słowami wulgarnymi, jak również przedmiotowe, w tym sposób i okoliczności popełnienia czynu oraz miejsce jego popełnienia (ograniczony krąg podmiotów, które mogły usłyszeć wypowiedziane słowo, brak w pobliżu miejsca zdarzenia osób postronnych).

adw. Nina Kałuszka

Komentarz

Kryteria oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu zawarte są w art. 115 § 2 k.k. i jest to katalog zamknięty. Oznacza to, że na stopień społecznej szkodliwości czynu nie mają wpływu okoliczności dotyczące osoby sprawcy (np. dotychczasowa niekaralność, ustabilizowany tryb życia, dobra opinia), lecz wyłącznie okoliczności dotyczące samego czynu.

Warunkiem koniecznym umorzenia postępowania z tej przesłanki jest ustalenie, że oskarżony popełnił czyn zabroniony i że czyn ten jest rzeczywiście szkodliwy społecznie w stopniu znikomym.

Jeżeli podstawą umorzenia postępowania jest ustalenie znikomej szkodliwości społecznej czynu (art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.), to kierując się kryteriami określonymi w art. 115 § 2 k.k., należy rozważyć m.in. postać zamiaru i motywację sprawcy, a to w konsekwencji rodzi wymaganie usytuowania sprawcy w procesowym charakterze podejrzanego (por. postanowienie SN z dnia 8 stycznia 2008 r., V KK 416/07, OSNKW 2008, nr 5, poz. 36).

Umorzenie z powodu znikomej społecznej szkodliwości czynu nie stanowi przeszkody dla przekazania sprawy do określonego organu w celu zastosowania sankcji służbowych lub dyscyplinarnych, gdy czyn stanowi także przewinienie dyscyplinarne lub naruszenie obowiązków służbowych (art. 18 § 2 k.p.k.).

Umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k., gdy w postanowieniu prokurator wyraźnie stwierdza fakt popełnienia czynu przez oznaczoną osobę, tyle że o znikomej szkodliwości, stwarza stan rzeczy osądzonej w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. również wtedy, gdy przed jego wydaniem osobie tej nie przedstawiono zarzutów ani nie przesłuchano jej w charakterze podejrzanego (por. wyrok SN z dnia 15 lutego 2012 r., II KK 201/11, OSNKW 2012, nr 6, poz. 60). Wskazuje się, że skoro do umorzenia postępowania z tego powodu niezbędne jest odniesienie się m.in. do postaci zamiaru i motywacji sprawcy (por. wyrok SN z dnia 28 czerwca 2005 r., WA 14/05, OSNKW 2005, nr 10, poz. 96), rodzi to w konsekwencji potrzebę usytuowania sprawcy w procesowym charakterze podejrzanego. Jeżeli organ ścigania tego nie uczynił, choć powinien, to nie może następnie, kosztem gwarancji określonej osoby, uzyskać swoistego ułatwienia w postaci możliwości podjęcia w każdym czasie w trybie art. 327 § 1 k.p.k. umorzonego uprzednio postępowania. Staje temu na przeszkodzie wytworzenie przez takie prawomocne umorzenie stanu rzeczy osądzonej (por. postanowienie SN z dnia 8 stycznia 2008 r., V KK 416/07, OSNKW 2008, nr 5, poz. 36).

Jeżeli czyn charakteryzuje się znikomym stopniem społecznej szkodliwości w aspekcie tylko jego przedmiotowych elementów, ale brak jest osoby domniemanego sprawcy, umorzenie dochodzenia „w sprawie” powinno nastąpić z uwagi na jego niewykrycie (w tym z wpisaniem sprawy do rejestru przestępstw), gdyż nie powinno się ograniczać tylko do przedmiotowych elementów szkodliwości społecznej (np. rozmiarów szkody), albowiem istotne znaczenie ma i może mieć też np. zamiar sprawcy i jego motywacja, trudna do ustalenia bez wiedzy,

kim on jest. Jeżeli sprawca jest znany, wówczas powinno dojść do przedstawienia mu zarzutów i zbadania aspektów podmiotowych wymaganych dla przyjęcia omawianego stopnia szkodliwości społecznej, a umorzenie na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. będzie możliwe, gdy także i one wskażą na znikomość tej szkodliwości.

W przypadku umorzenia *in rem* bez ustalenia osoby domniemanego sprawcy w razie pojawienia się następnie podstaw do przedstawienia zarzutów określonej osobie możliwe będzie podjęcie dochodzenia na nowo, ponieważ nie zaistniała przesłanka powagi rzeczy osądzonej – *rei iudicatae*.

12. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA Z POWODU PRZEDAWNIEŃ KARALNOŚCI CZYNU (ART. 17 § 1 PKT 6 K.P.K.)

Tarnów, 28 lipca 2016 r.

adw. Andrzej Wolski
Kancelaria Adwokacka w Tarnowie
ul. Piękna 9
obrońca Mariana Panka
oskarżonego o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Sygn. akt II K 210/15

Sąd Rejonowy
w Tarnowie

Wniosek o umorzenie postępowania

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Marianowi Pankowi, oskarżonemu o czyn z art. 190 § 1 k.k., z powodu przedawnienia karalności czynu.

Uzasadnienie

Prokurator skierował do sądu akt oskarżenia przeciwko M. Pankowi, oskarżając go o popełnienie w dniu 1 maja 2011 r. w Tarnowie czynu z art. 190 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 101 § 1 pkt 4 k.k. karalność przestępstwa zagrożonego karą nieprzekraczającą 3 lat pozbawienia wolności wynosi 5 lat. Termin ten ulega jednak wydłużeniu o kolejne 10 lat, jeżeli w okresie przewidzianym w art. 101 § 1 pkt 4 k.k. wszczęto postępowanie (art. 102 k.k.). W przedmiotowej sprawie postępowanie przeciwko M. Pankowi wszczęte zostało w dniu 30 maja 2016 r., a zatem po upływie okresu 5 lat, o którym mowa w art. 101 § 1 pkt 4 k.k. Przyczyniło się to do przedawnienia karalności czynu i nie wydłużenia tego okresu o dalsze 10 lat.

Z uwagi na wskazane okoliczności zasadne jest umorzenie postępowania.

adw. Andrzej Wolski

Komentarz

Terminy przedawnienia karalności czynów opisane są w rozdziale XI k.k., a w szczególności w art. 101 i 102 k.k.

Przedawnienie karalności czynu nie stoi na przeszkodzie wniesieniu kasacji na korzyść oskarżonego (art. 529 k.p.k.) czy wniosku o wznowienie postępowania na jego korzyść (art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 529 k.p.k.).

Umorzenie z powodu przedawnienia karalności czynu nie stanowi przeszkody do orzeczenia przepadku przedmiotów.

Z punktu widzenia biegu okresów przedawnienia karalności decydujące jest to, jakie przestępstwo oskarżony w rzeczywistości popełnił, a więc czyn przypisany, a nie, o jakie przestępstwo został oskarżony, tj. o czyn zarzucany (por. wyrok SN z dnia 9 listopada 2011 r., IV KK 338/11, LEX nr 1044060).

Ustawą z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny (Dz. U. Nr 132, poz. 1109) wydłużono terminy przedawnienia karalności niektórych czynów. W art. 2 tej ustawy przyjęto, że do czynów popełnionych przed jej wejściem w życie (tj. dnia 3 sierpnia 2005 r.) stosuje się zmienione przepisy kodeksu karnego o przedawnieniu, chyba że termin przedawnienia już upłynął. Powoduje to, że jeżeli do dnia wejścia w życie noweli nie nastąpiło przedawnienie karalności czynu, to stosuje się przepisy znowelizowane, przewidujące wydłużony termin przedawnienia karalności czynów, bez potrzeby odwoływania się do reguły kolizyjnej z art. 4 § 1 k.k. (por. wyrok SN z dnia 3 października 2005 r., V KK 151/05, LEX nr 157208).

Terminy przedawnienia mają charakter materialnoprawny, a zatem nie stosuje się do ich obliczania przepisów kodeksu postępowania karnego o terminach. Ponieważ ustanie karalności następuje w rezultacie upływu czasu kalendarzowego odpowiadającego terminowi przedawnienia (czyli w dniu odpowiadającym w danym roku dacie jego popełnienia), to jeżeli przedawnienie przestępstwa prywatnoskargowego upływa w dniu wolnym w danym roku od pracy, wniesienie aktu oskarżenia w dniu następnym nie może spowodować wydłużenia tego terminu (por. postanowienie SN z dnia 18 grudnia 2000 r., III KKN 429/98, OSNKW 2001, nr 3–4, poz. 20).

Termin przedawnienia karalności czynów prywatnoskargowych (art. 101 § 2 k.p.k.) wiąże również prokuratora, jeśli chce objąć ściganiem ten rodzaj przestępstwa. Po wszczęciu postępowania, przy zachowaniu terminów określonych w art. 101 k.k., może dojść jedynie do umorzenia procesu w razie upływu w toku postępowania okresu wskazanego w art. 102 k.k.

Wydanie orzeczenia merytorycznego przy zaistniałym przedawnieniu stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą (art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.), skutkującą uchyleniem orzeczenia na korzyść oskarżonego (art. 439 § 2 k.p.k.). Jeżeli wyrok wydano, ale termin przedawnienia upływa już po jego wydaniu, to w razie jego zaskarżenia do umorzenia dochodzi na etapie postępowania przed sądem drugiej instancji. Może on wówczas uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie także na posiedzeniu, chyba że istniałyby powody do uniewinnienia oskarżonego po takim uchyleniu już w instancji odwoławczej. Jeżeli do przedawnienia doszło po wydaniu wyroku, ale przed jego uprawomocnieniem (np. w trakcie biegu terminu wystąpienia o uzasadnienie tegoż wyroku czy sporządzania go), to jeżeli żadna strona nie zaskarży wyroku, dojdzie do

uprawomocnienia się orzeczenia, od którego kasację może wnieść podmiot specjalny w trybie art. 521 k.p.k.

Termin przedawnienia odnosi się do integralnej całości czynu, mimo że różne są terminy przedawnienia poszczególnych typów przestępstw, które obejmuje kumulatywna kwalifikacja prawna. Przedmiotem przedawnienia karalności jest czyn, a nie kwalifikacja prawna (por. postanowienie SN z dnia 22 marca 2016 r., V KK 345/15, LEX nr 2015139).

Sprawca, który w warunkach art. 11 § 2 k.k. wyczerpuje swoim zachowaniem znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach ustawy, popełnia jeden czyn, odpowiadający przestępstwu stypizowanemu przez zbiegające się przepisy, które wchodząc w skład kumulatywnej kwalifikacji, tracą swoją samodzielność. Utworzone w ten sposób przestępstwo zagrożone jest karą, której granice wyznacza ustawowe zagrożenie przepisu przewidującego najsurowszą karę. Kara ta staje się wyznacznikiem terminu przedawnienia, które ustawodawca w przepisie art. 101 § 1 k.k. wiąże z zagrożeniem karą (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 2 sierpnia 2013 r., II AKa 480/12, Biul. SAKa 2013, nr 4, poz. 3).

Zarówno przy przestępstwach rozciągniętych w czasie, wieloczynowych, trwałych, jak i przy przestępstwach o charakterze ciągłym za czas popełnienia takich przestępstw uznać należy ostatni moment działania sprawcy, w tym czas dokonania ostatniego z czynów składających się na realizację przestępstwa ciągłego. Tym samym nie jest tu istotne, w jakim momencie pokrzywdzony powziął wiedzę o osobie sprawcy i poszczególnych zachowaniach składających się na czyn ciągły, lecz moment, kiedy przekazuje organowi ścigania informację o sprawcy ostatniego z tych zachowań wchodzących w skład czynu ciągłego (por. wyrok SN z dnia 24 października 2013 r., III KK 311/13, LEX nr 1379928).

Cechą przestępstwa wieloczynowego jest to, że przedawnia się ono w całości, a nie w zakresie poszczególnych jego elementów, i datą przedawnienia karalności jest data popełnienia ostatniego czynu wchodzącego w jego skład (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 1 czerwca 2009 r., II AKa 98/09, Apel. W-wa 2009, z. 4, poz. 16).

**13. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA WOBEC PRAWOMOCNEGO
ZAKOŃCZENIA POSTĘPOWANIA KARNEGO PRZECIWKO TEJ SAMEJ OSOBIE O TEN SAM
CZYN (ART. 17 § 1 PKT 7 K.P.K.)**

Przemyśl, 31 sierpnia 2016 r.

adw. Anna Trela
Kancelaria Adwokacka w Przemyślu
ul. Nowa 2
obrońca Leszka Ziółka
oskarżonego o czyn z art. 284 § 2 k.k.

Sygn. akt II K 412/12

**Sąd Rejonowy
w Przemyślu**

**Wniosek
o umorzenie postępowania**

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Leszkowi Ziółkowi, oskarżonemu o czyn z art. 284 § 2 k.k., z powodu powagi rzeczy osądzonej.

Uzasadnienie

Do Sądu Rejonowego w Przemyślu został skierowany akt oskarżenia przeciwko L. Ziółkowi, w którym prokurator oskarżył go o przywłaszczenie w dniu 2 lipca 2015 r. w Przemyślu kwoty 600 zł na szkodę DHL SA, tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 11 lipca 2016 r., II K 700/16, który uprawomocnił się w dniu 19 lipca 2016 r., L. Ziółek został skazany z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. za czyn popełniony w okresie od dnia 30 marca 2015 r. do dnia 30 września 2015 r. w Przemyślu, a polegający na przywłaszczeniu na szkodę DHL SA łącznie kwoty 27.800 zł, obejmującej m.in. kwotę 600 zł.

W związku z prawomocnym skazaniem oskarżonego w warunkach czynu ciągłego, który obejmuje swoim zakresem czasowym zachowanie objęte niniejszym postępowaniem, zaistniała powaga rzeczy osądzonej, dlatego zasadne jest umorzenie postępowania.

adw. Anna Trela

Komentarz

Instytucja z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. stanowi przeszkodę do wszczęcia i prowadzenia postępowania, jeżeli o ten sam czyn, przeciwko tej samej osobie, postępowanie zostało prawomocnie zakończone (powaga rzeczy osądzonej – *res iudicata*). Dla tożsamości czynu zasadnicze znaczenie ma zdarzenie faktyczne będące przedmiotem postępowania, które zostało prawomocnie zakończone. Kryteriami, w oparciu o które dokonuje się ustalenia tożsamości czynów, są: tożsamość podmiotów czynów i pokrzywdzonych, tożsamość czasu i miejsca zdarzenia, przedmiotu ochrony, choć pewne różnice nie wykluczają przyjęcia tożsamości czynów. Identyczność czynu będzie wyłączona, jeżeli w porównywalnych określeniach zachodzą tak istotne różnice, że według rozsądnej życiowej oceny nie można ich uznać za określenia tego samego zdarzenia faktycznego (por. postanowienie SN z dnia 25 października 2012 r., IV KK 87/12, LEX nr 1226759).

Przesłanka powagi rzeczy osądzonej wynika z potrzeby zapewnienia stabilności prawa i orzeczeń organów procesowych w postępowaniu karnym i jest konsekwencją zasady *ne bis in idem*, stanowiącej gwarancję procesową, że nikt nie będzie pociągany więcej niż raz do odpowiedzialności karnej za ten sam czyn zabroniony pod groźbą kary. Stan rzeczy osądzonej stoi na przeszkodzie nie tylko prowadzeniu nowego postępowania o ten sam czyn, ale także nie pozwala na kontynuowanie postępowania po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego to postępowanie (por. wyrok SN z dnia 12 lutego 2014 r., V KK 407/13, LEX nr 1439399).

Umorzenie postępowania przygotowawczego w fazie *in rem*, czyli przed przedstawieniem zarzutów osobie podejrzanej, wyklucza zaistnienie powagi rzeczy osądzonej.

Skazanie za czyn ciągły (art. 12 k.k.) stoi na przeszkodzie, ze względu na treść art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., ponownemu postępowaniu o później ujawnione zachowania będące elementami tego czynu, które nie były przedmiotem wcześniejszego osądzenia (por. wyrok SN z dnia 19 lutego 2013 r., II KK 23/13, LEX nr 1277707). Powaga rzeczy osądzonej nie obejmuje zachowań wykraczających poza czas popełnienia czynu ciągłego ustalony w wyroku.

Czas popełnienia czynu ciągłego to okres obejmujący powtarzające się zachowania, od pierwszego do zakończenia ostatniego z nich. Prawomocne skazanie za przestępstwo popełnione czynem ciągłym stwarza stan materialnej prawomocności w stosunku do okresu objętego skazaniem także w odniesieniu do jednostkowych zachowań, które nie zostały objęte opisem czynu przypisanego, zatem rodzi powagę rzeczy osądzonej, co wyklucza przypisanie skazanemu kolejnych, takich samych zachowań z okresu opisanego w prawomocnym wyroku. Stan powagi rzeczy osądzonej wynikający z wyroku skazującego za czyn jednostkowy ogranicza się wyłącznie do tego czynu i nie stoi na przeszkodzie późniejszemu osądzeniu innych zachowań, choćby te później sądzone zachowania zostały uznane za czyn ciągły, obejmujący czasem trwania uprzednio osądzony czyn jednostkowy.

Wcześniejsze zakończenie postępowania innego niż karne o ten sam czyn przeciwko tej osobie (np. cywilnego) nie powoduje powagi rzeczy osądzonej.

Zakaz prowadzenia postępowania w postaci *rei iudicate* zachodzi wówczas, gdy uprzednio zakończone zostało prawomocnie postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby, nowe zaś postępowanie pokrywa się z przedmiotem postępowania w sprawie już zakończonej, a także gdy jego przedmiot jest częścią przedmiotu osądzonego w sprawie już zakończonej. Przyjęcie odmiennej kwalifikacji prawnej czynu nie otwiera możliwości ponownego postępowania. Nowe postępowanie nie jest także dopuszczalne w razie uprzedniego niepełnego rozpoznania sprawy. Powaga rzeczy osądzonej nie pozwala na ponowne prowadzenie postępowania przeciwko tej samej osobie o ten sam przedmiot odpowiedzialności prawnej, innymi słowy – o ten sam czyn w znaczeniu prawnym (por. wyrok SN z dnia 13 października 2011 r., IV KK 193/11, Prok. i Pr.-wkl. 2012, nr 3, poz. 11).

Powaga rzeczy osądzonej odnosi się zaś tylko do tych orzeczeń, które zawierają osądzenie sprawy, a więc orzeczeń merytorycznych rozstrzygających sporny stosunek prawny. Ponowne zasądzenie przez sąd procedujący w trybie wskazanym w rozdziale 58 k.p.k. tej samej należności – wcześniej już prawomocnie przyznanej w tym samym postępowaniu – dochodzonej przez wnioskodawcę w ramach roszczenia o odszkodowanie i zadośćuczynienie nie tworzy zatem przeszkody procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, o ile w orzeczeniu tym powtórnie zasądzona kwota stanowiła jedynie część rozstrzygnięcia o dalszych roszczeniach wnioskodawcy wskazanych we wniosku, co do których do tychczas prawomocnie nie orzeczono (por. wyrok SN z dnia 17 listopada 2015 r., III KK 277/15, LEX nr 1925807).

Powaga rzeczy osądzonej odnosi się także do wyroku łącznego. Zachodzi ona wówczas, gdy sprawa dotyczy tej samej osoby i dokładnie tych samych wyroków jednostkowych obejmujących te same czyny. Prawomocne postanowienie o umorzeniu postępowania z powodu braku warunków do wydania wyroku łącznego (art. 572 k.p.k.) powoduje powagę rzeczy osądzonej i stanowi ujemną przesłankę procesową, przewidzianą w przepisie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., do wydania kolejnego orzeczenia w tym przedmiocie w przypadku, gdyby w orzeczeniu wydawanym później miało dojść do rozstrzygnięcia tego, czy dokładnie te same skazania za czyny jednostkowe spełniają warunki do objęcia ich węzłem kary łącznej w wyroku łącznym (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 20 czerwca 2013 r., II AKa 93/13, LEX nr 1353601).

14. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA WOBEC BRAKU SKARGI UPRAWNIONEGO OSKARŻYCIELA (ART. 17 § 1 PKT 9 K.P.K.)

Słupsk, 1 września 2016 r.

adw. Anna Rakowska
Kancelaria Adwokacka w Słupsku
ul. Malinowa 11
obrońca Anny Szpak
oskarżonej o czyn z art. 157 § 1 k.k.

Sygn. akt II K 5/13

Sąd Rejonowy
w Słupsku

Wniosek o umorzenie postępowania

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Annie Szpak, oskarżonej o naruszenie w dniu 1 stycznia 2016 r. w Słupsku nietykalności cielesnej Ewy Lach na okres dłuższy niż 7 dni w postaci złamania nosa i wstrząśnienia mózgu, tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Oskarżycielka prywatna E. Lach oskarżyła A. Szpak o naruszenie jej nietykalności cielesnej w postaci uderzenia pięścią w twarz, tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k.

W toku postępowania sądowego został dopuszczony dowód z opinii biegłego medyka sądowego. Z wydanej opinii pisemnej wynika, że w następstwie uderzenia pokrzywdzonej doznała ona złamania nosa oraz wstrząśnienia mózgu, tj. naruszenia czynności narządów ciała i rozstroju zdrowia na okres powyżej 7 dni. Oznacza to, że czyn zarzucany oskarżonej może być kwalifikowany z art. 157 § 1 k.k. i ścigany z oskarżenia publicznego, a zatem wniesienie prywatnego aktu oskarżenia nie czyni zadość prawidłowej skardze oskarżyciela, dlatego wnoszę jak we wstępie.

adw. Anna Rakowska

Komentarz

Podstawa umorzenia z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela może mieć zastosowanie wyłącznie w postępowaniu sądowym z uwagi na obowiązywanie tu zasady skargowości (art. 14 k.p.k.).

W sprawach ściganych z oskarżenia publicznego uprawnionym oskarżycielem jest prokurator (art. 45 § 1 k.p.k.), a pokrzywdzony na zasadach opisanych w art. 330 k.p.k. Inny organ państwowy może być oskarżycielem publicznym z mocy szczególnych przepisów ustawy określających zakres jego działania (art. 45 § 2 k.p.k.).

Uprawnienia nieprokuratorskich oskarżycieli publicznych wynikają z:

- art. 47 ust. 2 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 2100) – strażnicy leśni,
- art. 39 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 2168 z późn. zm.) – strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej,
- art. 17–18 k.p.w.

W sprawach karnych skarbowych uprawnienia oskarżycielskie przysługują wskazanym tam podmiotom stosownie do art. 121 i 155 k.k.s., czyli prokuratorowi lub prokuratorowi do spraw wojskowych, a także finansowym organom postępowania przygotowawczego, którymi są: naczelnik urzędu skarbowego, inspektor kontroli skarbowej i naczelnik urzędu celnego (art. 53 § 37 k.k.s.).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 września 2015 r. w sprawie organów uprawnionych obok Policji do prowadzenia dochodzeń oraz organów uprawnionych do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji w sprawach, w których prowadzono dochodzenie, jak również zakresu spraw zleconych tym organom (Dz. U. poz. 1725), wydanym na podstawie delegacji z art. 325d k.p.k., uprawnienia oskarżyciela w sprawach przed sądem pierwszej instancji, w których prowadzone jest dochodzenie, przysługują organom Inspekcji Handlowej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, urzędowi skarbowemu i inspektorom kontroli skarbowej oraz Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Uprawnienia do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji przysługują również Straży Granicznej.

W sprawach ściganych z oskarżenia prywatnego akt oskarżenia mogą wnieść: pokrzywdzony (art. 59 § 1 k.p.k.), osoby dla niego najbliższe (art. 52, 61 § 1 k.p.k.) oraz prokurator (art. 52, 60 k.p.k.).

Skarga ma określać granice podmiotowe i przedmiotowe oskarżenia. Jeżeli akt oskarżenia zawiera braki i prezes sądu zwróci go do uzupełnienia oskarżycielowi, a ten złoży go ponownie w niezmienionej postaci, to albo prezes uzna, że braki te nie dyskwalifikują skargi, albo skieruje sprawę na posiedzenie, gdzie sąd może uznać, że pismo to w istocie nie odpowiada warunkom aktu oskarżenia, a zatem brak jest skargi oskarżyciela, co będzie skutkowało umorzeniem postępowania (por. uchwała SN z dnia 31 sierpnia 1994 r., I KZP 19/94, OSNKW 1994, nr 9–10, poz. 56).

Wniesienie aktu oskarżenia (subsydiarnego lub prywatnego) przez rodzica małoletniego, wykonującego jako przedstawiciel ustawowy prawa tego małoletniego jako pokrzywdzonego w postępowaniu karnym, przeciwko oskarżonemu, którym jest drugi z rodziców, jest czynnością bezskuteczną, co jest równoznaczne z brakiem skargi uprawnionego oskarżyciela, stanowiącym ujemną przesłankę

procesową z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. (por. wyrok SN z dnia 1 grudnia 2010 r., III KK 315/09, LEX nr 686665).

Brak skargi uprawnionego oskarżyciela w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. wchodzi w grę tylko w toku sądowego stadium procesu i tylko w odniesieniu do takiej osoby, która swoją skargą zainicjowała postępowanie główne, pomimo że nie była osobą do tego uprawnioną lub orzeczono o czynie niezawartym w akcie oskarżenia. Dotyczy zatem dwóch rodzajów sytuacji: gdy osoba nie miała żadnej legitymacji do wystąpienia z oskarżeniem oraz gdy czyn przypisany jest nietożsamy z czynem zarzuconym (co oznacza, że orzeczono w przedmiocie przestępstwa, którego osądzenia oskarżyciel w ogóle nie żądał) (por. postanowienie SN z dnia 23 marca 2016 r., IV KK 52/16, LEX nr 2056887).

Wniesienie skargi o określony czyn przez oskarżyciela, po dokonaniu ustaleń faktycznych w postępowaniu sądowym, niekiedy prowadzi do stwierdzenia braku skargi oskarżyciela o nowy czyn, który kreuje się w świetle przeprowadzonych dowodów.

Nie sposób przyjąć, że wola oskarżyciela wyrażająca się postawieniem zarzutu narażenia na niebezpieczeństwo obejmowała również wolę oskarżenia o zbrodnię usiłowania zabójstwa jednej z osób. Są to czyny kompletnie odmienne, zarówno jeśli chodzi o ich społeczną szkodliwość, jak i zagrożenie karą, i z tego też względu uznać to należy za dodatkowy argument, iż nie można dopatrywać się ich tożsamości. Przede wszystkim zaś skonstatować trzeba, że gdyby wcześniej ujawnione zostały intencje i towarzyszące im fizyczne zachowanie oskarżonego zmierzające w kierunku pozbawienia życia pokrzywdzonego, to fakt ten uniemożliwiałby dokonanie jego osądu w ramach tzw. kumulatywnej kwalifikacji, jako że sprawca, który narusza dobra osobiste różnych osób, dopuszcza się tylu przestępstw, ile było osób, przeciwko którym skierował swoje działanie (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 2 lutego 2016 r., II AKa 190/15, LEX nr 2039696).

15. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA WSKUTEK KONSUMPCJI SKARGI PUBLICZNEJ (ART. 17 § 1 PKT 11 K.P.K.)

Białystok, 10 września 2016 r.

adw. Artur Jędrzejczyk
Kancelaria Adwokacka w Białymstoku
ul. Malinowa 11
obrońca Zenona Karpina
oskarżonego o czyn z art. 177 § 1
w zw. z art. 178 k.k.

Sygn. akt II K 28/15

Sąd Rejonowy
w Białymstoku

Wniosek o umorzenie postępowania

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Zenonowi Karpinowi, oskarżonemu o czyn z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 k.k., wobec konsumpcji skargi publicznej.

Uzasadnienie

Prokurator w dniu 20 lutego 2015 r. przedstawił Z. Karpinowi zarzut popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 k.k. Po przeprowadzeniu w sprawie szeregu czynności procesowych w dniu 29 maja 2015 r. zostało wydane postanowienie o umorzeniu śledztwa przeciwko Z. Karpinowi. W dniu 5 lutego 2016 r. zostało wydane postanowienie o wznowieniu śledztwa i po przesłuchaniu w sprawie pokrzywdzonej J. Nowak prokurator skierował do sądu akt oskarżenia przeciwko Z. Karpinowi.

W przedmiotowej sprawie brak było podstaw do wznowienia śledztwa. Instytucję tę reguluje art. 327 § 2 k.p.k., zgodnie z którym wznowienie prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego jest możliwe przeciwko dotychczasowemu podejrzanemu jedynie wtedy, gdy ujawnią się nowe istotne fakty lub dowody, nieznane w poprzednim postępowaniu. Tymczasem J. Nowak była już przesłuchiwana w toku poprzednio toczącego się śledztwa, a jej aktualne zeznania nie zawierają żadnych okoliczności, o których mowa w art. 327 § 2 k.p.k., a wręcz są jeszcze bardziej ogłędne niż poprzednio.

Mając na uwadze, że prokurator umorzył postępowanie przygotowawcze w dniu 31 maja 2015 r., a nie zachodziły przesłanki wznowienia śledztwa, należy wyrazić przekonanie, że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania karnego z uwagi na konsumpcję skargi publicznej.

adw. Artur Jędrzejczyk

Komentarz

Jedną z przesłanek uzasadniających odmowę wszczęcia lub umorzenia postępowania z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. jest konsumpcja skargi publicznej (oprócz abolicji, amnestii, ograniczonej ekstradycji – art. 596 k.p.k. czy quasi-listu żelaznego – art. 589 § 1 i 2 k.p.k.). W wyniku umorzenia postępowania przygotowawczego względem podejrzanego prowadzenie ponownie postępowania przeciwko niemu o ten sam czyn jest niedopuszczalne z powodu prawomocności orzeczenia. Wyjątek od tej zasady przewiduje art. 327 § 2 k.p.k., który dopuszcza instytucję wznowienia postępowania przygotowawczego. Wznowienie jest prawnie dopuszczalne w przypadku spełnienia wszystkich przesłanek przewidzianych dla zastosowania tej instytucji.

Jeżeli po wznowieniu postępowania przygotowawczego prokurator skierował następnie akt oskarżenia do sądu, to sąd jest zobowiązany do dokonania kontroli zasadności wznowienia dochodzenia lub śledztwa. Jeżeli sąd stwierdzi, że wznowienie nastąpiło mimo braku podstaw, umorzy postępowanie (art. 327 § 4 k.p.k.), zaś podstawą takiego umorzenia jest konsumpcja skargi publicznej i niedopuszczalność wniesienia skargi (aktu oskarżenia, wniosku o warunkowe umorzenie postępowania) z powodu wygaśnięcia prawa do oskarżenia i niezastąpienia szczególnej sytuacji procesowej (z art. 327 § 2 k.p.k.), umożliwiającej jednak ponowne skorzystanie ze skargi przeciwko tej samej osobie o ten sam czyn.

Dla zbadania, czy nie zaistniała przesłanka konsumpcji skargi publicznej, niezbędne jest uprzednie prawomocne umorzenie postępowania przygotowawczego w stadium *ad personam*.

W sytuacji gdy postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia albo o jego umorzeniu zostało zaskarżone wyłącznie na korzyść podejrzanego, obowiązuje zakaz *reformationis in peius*, przewidziany w art. 434 § 1 k.p.k. oraz art. 443 k.p.k. W wypadku wniesienia przez prokuratora aktu oskarżenia, mimo że – ze względu na zakaz *reformationis in peius* – dochodzenie lub śledztwo powinno być umorzone, postępowanie sądowe ulega umorzeniu na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. (por. postanowienie SN z dnia 16 grudnia 2015 r., II KK 347/15, LEX nr 1948881).

W sytuacji gdy prawomocne umorzenie w fazie *in rem* postępowania przygotowawczego doprowadziło do wygaśnięcia skargi publicznej, a nie zastosowano instytucji procesowych pozwalających na jej odzyskanie, prokurator nie dysponuje prawem do oskarżania, pomimo że co do zasady jest on uprawniony z mocy prawa do wnoszenia i popierania skargi w sprawach z oskarżenia publicznego. Uprzednie prawomocne umorzenie postępowania było bowiem wyrazem rezygnacji z tego uprawnienia i bez zastosowania instytucji przewidzianych w art. 327 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 328 k.p.k. prokurator nie dysponuje prawem do skargi publicznej i nie może go odzyskać w sposób dorozumiany w drodze kontynuowania czynności procesowych w ramach dotychczasowego postępowania lub ich przeprowadzenia w innym postępowaniu. Nieodzyskanie tego prawa w opisany wyżej sposób stanowi jedną z ujemnych przesłanek procesowych wymienionych w art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. (por. postanowienie SA w Katowicach z dnia 27 lipca 2011 r., II AKz 416/11, LEX nr 1102930).

**16. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO
I PRZEKAZANIE SPRAWY POLICJI W CELU WYSTĄPIENIA Z WNIOSEM O UKARANIE
DO WŁAŚCIWEGO SĄDU (ART. 17 § 1 PKT 2 I ART. 18 § 1 K.P.K.)**

Kalisz, 25 lipca 2016 r.

Feliks Nudys
ul. Ciasna 11/11
62-804 Kalisz
podejrzany o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Sygn. akt PR 2 Ds. 107.2016

Prokurator Rejonowy
w Kaliszu

**Wniosek
o umorzenie postępowania przygotowawczego
i przekazanie sprawy policji w celu wystąpienia
z wnioskiem o ukaranie do właściwego sądu**

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 18 § 1 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Feliksowi Nudysowi i ewentualne przekazanie sprawy Policji w celu skierowania wniosku o ukaranie za czyn z art. 119 § 1 k.w.

Uzasadnienie

Prokurator Rejonowy w Kaliszu przedstawił mi zarzut popełnienia przestępstwa kradzieży telefonu komórkowego o wartości 550 zł, tj. popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. Wartość telefonu została pierwotnie ustalona na podstawie zeznań pokrzywdzonej. Mając na uwadze treść opinii pisemnej biegłego ds. wyceny ruchomości, a zatem osoby, która posiada wymagane wiadomości specjalne, powołanego na mój wniosek, wnoszę o umorzenie postępowania, gdyż wartość telefonu wynosi 200 zł, a zatem kradzież tego przedmiotu nie stanowi przestępstwa, lecz wykroczenie.

Feliks Nudys

Komentarz

W przypadku stwierdzenia, że czyn stanowi wykroczenie, obowiązkiem prokuratora jest przekazanie sprawy policji celem wystąpienia z wnioskiem o ukaranie, chyba że prokurator sam wystąpi z takim wnioskiem, gdyż przysługują mu także uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia.

Jeżeli w stadium jurysdykcyjnym, po rozpoczęciu przewodu sądowego, zostanie ujawnione, że czyn stanowi wykroczenie, to sąd będzie prowadził postępowanie na podstawie przepisów kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Na postanowienie prokuratora w zakresie umorzenia postępowania pokrzywdzonemu i podejrzanemu przysługuje zażalenie. Decyzja o przekazaniu sprawy policji jest niezaskarżalna.

Można orzekać w sprawie o wykroczenie także w oparciu o prokuratorski akt oskarżenia zarzucający przestępstwo, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, iż dane zachowanie stanowi tylko wykroczenie, gdyż prokurator jest uprawniony do oskarżania także w sprawach o wykroczenia (por. wyrok SN z dnia 15 kwietnia 2010 r., III KK 78/10, OSNwSK 2010, poz. 779).

17. ZAŻALENIE W ZWIĄZKU Z UKARANIEM KARĄ PIENIĘŻNĄ ZA NIEUDZIELANIE WYJAŚNIEŃ (ART. 19 § 3 K.P.K.)

Biała Podlaska, 27 września 2016 r.

Piotr Pawlak
Dyrektor Izby Celnej w Białej Podlaskiej
ul. Odrowąża 87
98-512 Biała Podlaska

Sygn. akt PR 3 Ds. 609.2016

**Sąd Rejonowy
w Białej Podlaskiej
za pośrednictwem
Prokuratora Rejonowego
w Białej Podlaskiej**

Zażalenie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej z dnia 19 września 2016 r. o nałożeniu na Dyrektora Izby Celnej w Białej Podlaskiej kary pieniężnej w wysokości 3000 zł

Na podstawie art. 425 § 1 k.p.k. i art. 19 § 4 k.p.k. zaskarżam powyższe postanowienie w całości na moją korzyść oraz na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 438 pkt 3 k.p.k.

zarzucam

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, a polegający na niezasadnym przyjęciu, że nie złożyłem wyjaśnień w określonym terminie 14 dni, tj. do dnia 15 września 2016 r., podczas gdy stosowne pismo zostało nadane w dniu 15 września 2016 r. w Urzędzie Pocztowym w Białej Podlaskiej.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 30 sierpnia 2016 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej zobowiązał Dyrektora Izby Celnej w Białej Podlaskiej do nadesłania pisemnych wyjaśnień – w terminie 14 dni, tj. do dnia 15 września 2016 r., liczonego od dnia doręczenia pisma, które miało miejsce w dniu 1 września 2016 r. – w zakresie przyczyn braku odpowiedzi na pisma kierowane przez prokuratora w sprawie II Ds. 2321/12 (z dnia 18 maja, 15 czerwca, 20 lipca i 5 sierpnia 2016 r.) do Urzędu Celnego w Białej Podlaskiej. Dyrektor Izby Celnej w Białej Podlaskiej jest bowiem organem sprawującym nadzór nad działalnością Naczelnika Urzędu Celnego w Białej Podlaskiej, który nie odpowiedział na 4 pisma skierowane przez prokuraturę w sprawie II Ds. 2321/12, zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o Służbie Celnej.

W piśmie z dnia 15 września 2016 r., nadanym w Urzędzie Pocztowym w Białej Podlaskiej (godzina nadania 23:50), ustosunkowałem się szczegółowo do zarzutów zawartych w piśmie i opisałem także podjęte czynności dyscyplinarne wobec osób winnych uchybień.

W dniu 20 września 2016 r. otrzymałem postanowienie prokuratora o ukaraniu mnie karą porządkową w wysokości 3000 zł za nienadestanie w terminie żądanych wyjaśnień.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Załącznik:

- dowód nadania pisma z dnia 15 września 2016 r. do Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej

Piotr Pawlak

Komentarz

Zawiadomienie o uchybieniu może być połączone z żądaniem nadesłania w wyznaczonym terminie wyjaśnień na piśmie, dlatego podmiotem ukaranym w rozumieniu art. 19 § 3 k.p.k. jest kierownik organu zobowiązanego do złożenia wyjaśnień, nie zaś kierownik instytucji, w której doszło do określonego uchybienia. Nałożenie kary pieniężnej (w wysokości do 10.000 zł) następuje w formie postanowienia.

Zażalenie wnosi się w terminie zawitym 7 dni od otrzymania odpisu postanowienia o ukaraniu karą pieniężną do sądu rejonowego (gdy postanowienie wydał prokurator) albo sądu wyższej instancji nad sądem, który wydał zaskarżone postanowienie – zawsze za pośrednictwem organu wydającego.

Podstawą ukarania może być wyłącznie brak nadesłania wyjaśnień, nie zaś wyjaśnienia niepełne. W tym ostatnim przypadku prokurator lub sąd mogą jednak ponownie zażądać wyjaśnień i w przypadku ich niezłożenia (nieuzupełnienia) możliwe jest ukaranie karą pieniężną.

18. WNIOSEK O ZAWIADOMIENIE OKRĘGOWEJ RADY ADWOKACKIEJ O RAŻĄCYM NARUSZENIU PRZEZ OBROŃCĘ OBOWIĄZKÓW PROCESOWYCH (ART. 20 § 1 K.P.K.)

Koszalin, 11 września 2016 r.

adw. Helena Kondrat
Kancelaria Adwokacka w Koszalinie
ul. Pocztowa 11
pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej
Aliny Braun

Sygn. akt II K 88/12

**Sąd Okręgowy
w Koszalinie**

Wniosek o zawiadomienie Okręgowej Rady Adwokackiej w Koszalinie o rażącym naruszeniu obowiązków procesowych przez obrońcę oskarżonego

Na podstawie art. 20 § 1 k.p.k.

wnoszę

o zawiadomienie Okręgowej Rady Adwokackiej w Koszalinie o rażącym naruszeniu obowiązków procesowych przez adw. Jacentego Podlasiuka, obrońcę oskarżonego Henryka Stawskiego, poprzez notoryczne niestawiennictwo na wyznaczonych terminach rozprawy, co uniemożliwia prowadzenie i zakończenie procesu.

Uzasadnienie

Przed Sądem Okręgowym w Koszalinie toczy się postępowanie karne przeciwko Henrykowi Stawskiemu, którego obrońcą jest adw. Jacenty Podlasiuk. W niniejszym procesie oskarżycielem posiłkowym jest Alina Braun, która złożyła wniosek o naprawienie szkody w wysokości 450.000 zł. Żadne czynności na rozprawie w dniach 4 i 29 lipca oraz 16 sierpnia 2016 r. nie mogły być przeprowadzone (mimo stawiennictwa większości świadków wezwanych na te dni – 16 osób) z powodu nieusprawiedliwionego niestawiennictwa obrońcy oskarżonego oraz braku zgody oskarżonego na prowadzenie rozprawy pod nieobecność obrońcy.

Postawa obrońcy oskarżonego wskazuje, że w sposób rażący lekceważy swoje obowiązki procesowe, a oceny tej nie zmienia to, że w dniach 4 i 29 lipca 2016 r. informował sąd, że nie może się stawić na rozprawę w dniach 4 i 29 lipca 2016 r. z powodu kolizji terminów, zaś w dniu 13 sierpnia 2016 r. złożył zaświadczenie lekarskie, tzw. L-4.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę o powiadomienie Okręgowej Rady Adwokackiej w Koszalinie o rażącym naruszeniu obowiązków procesowych adw. J. Podlasiuka, jak również przestanie odpisu zawiadomienia Ministrowi Sprawiedliwości.

adw. Helena Kondrat

Komentarz

W razie rażącego naruszenia przez obrońcę lub pełnomocnika strony ich obowiązków procesowych, sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, zawiadamia o tym właściwą okręgową radę adwokacką lub radę okręgowej izby radców prawnych, żądając od dziekana właściwej rady nadesłania w wyznaczonym, nie krótszym niż 30 dni, terminie informacji o podjętych działaniach wynikających z zawiadomienia. Odpis zawiadomienia przesyła się Ministrowi Sprawiedliwości. W razie nienadesłania w wyznaczonym terminie informacji, o których mowa w art. 20 § 1 k.p.k., można nałożyć na dziekana właściwej rady karę pieniężną w wysokości do 10.000 zł (art. 20 § 1a k.p.k.).

Obrońca (pełnomocnik) winien tak zorganizować swą pracę, aby bez naruszenia zasad staranności podołać obsłudze czynności przedsięwziętych na rzecz swych zleciennodawców, co w szczególności dotyczyć musi zapewnienia prawidłowego zastępstwa procesowego w czynnościach wyznaczonych przez sąd, i to tak, aby nie dezorganizować tych czynności, które wcześniej odpowiednio zaplanowano. Zgodnie z art. 37a ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 615 z późn. zm.) ustanowienie zastępstwa jest obowiązkiem obrońcy w przypadku urlopu lub innej przemijającej przeszkody, tak aby prowadzone przez niego sprawy nie doznały uszczerbku (por. także postanowienie SN z dnia 4 marca 2009 r., V KK 429/08, LEX nr 491429).

W przypadku braku zgody oskarżonego na prowadzenie rozprawy wskutek niestawiennictwa obrońcy kwestią obrońcy jest zapewnienie możliwości prowadzenia rozprawy, tym bardziej gdy termin rozprawy został wskazany ze znacznym wyprzedzeniem.

W przypadku stwierdzenia rażącego naruszenia obowiązków procesowych przez obrońcę (pełnomocnika) prokurator lub sąd ma obowiązek zawiadomienia właściwej okręgowej rady adwokackiej (izby radców prawnych), jak też przesłania odpisu zawiadomienia Ministrowi Sprawiedliwości.

Formą usprawiedliwiania niestawiennictwa na wezwanie lub zawiadomienie z powodu choroby jest zaświadczenie lekarskie wystawiane przez lekarza sądowego i obowiązek ten dotyczy nie tylko oskarżonego czy świadka, ale także obrońców i pełnomocników.

19. WNIOSEK O ZAWIESZENIE POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO (ART. 22 § 1 K.P.K.)

Łódź, 4 sierpnia 2016 r.

adw. Leszek Pszczółka
Kancelaria Adwokacka w Łodzi
ul. Narutowicza 5
obrońca Pawła Rybki
podejrzanego o czyn z art. 280 § 2 k.k.

Sygn. akt PR 3 Ds. 894.2016

**Prokuratura Regionalna
w Łodzi**

Wniosek o zawieszenie śledztwa

Na podstawie art. 22 § 1 k.p.k.

wnoszę

o zawieszenie śledztwa toczącego się przeciwko Pawłowi Rybce z uwagi na zaistnienie długotrwałej przeszkody dla jego prowadzenia w postaci zwrócenia się o pomoc prawną do Federacji Rosyjskiej.

Uzasadnienie

Przeciwko P. Rybce prowadzone jest śledztwo o czyn z art. 280 § 2 k.k. Prokurator Prokuratury Regionalnej w Łodzi wystąpił w dniu 14 lipca 2016 r. o pomoc prawną do Federacji Rosyjskiej w przedmiocie przeprowadzenia badań mechanoskopijnych pięciu samochodów marki Mercedes zabezpieczonych na parkingu policyjnym w Nowosybirsku i wydanie opinii przez biegłego z zakresu tejże dziedziny.

Mając na uwadze, że w niniejszej sprawie zostały wykonane wszystkie niemal czynności procesowe, a uzyskanie opinii biegłego nie będzie możliwe w ciągu dającego się realnie przewidzieć okresu czasu, wnoszę jak we wstępie.

adw. Leszek Pszczółka

Komentarz

Zgodnie z art. 22 § 1 k.p.k., jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, a w szczególności jeżeli nie można ująć oskarżonego albo nie może on brać udziału w postępowaniu z powodu choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby, postępowanie zawiesza się na czas trwania przeszkody.

Podstawą zawieszenia może być przesłanka zarówno natury faktycznej, jak i prawnej.

Zawieszenie może nastąpić wyłącznie z przyczyn uniemożliwiających prowadzenie postępowania, nie zaś utrudniających jego bieg.

Długotrwałość przeszkody oznacza, że termin jej ustania nie jest możliwy do ustalenia albo jest na tyle odległy w czasie, że odroczenie rozprawy staje się nieracjonalne.

Przeszkoda uniemożliwiająca postępowanie zachodząca odnośnie do jednego z oskarżonych nie powinna powodować zawieszenia postępowania w stosunku do innych oskarżonych, do których przeszkoda się nie odnosi (por. postanowienie SA w Krakowie z dnia 13 stycznia 1999 r., II AKz 293/99, KZS 1999, nr 1, poz. 35).

Decyzja w przedmiocie zawieszenia zapada w formie postanowienia, na które przysługuje zażalenie, a zatem także na postanowienie o podjęciu postępowania zawieszonego (por. postanowienie SN z dnia 13 lipca 1984 r., I KZ 103/84, OSNKW 1985, nr 3–4, poz. 27). Do zawieszenia postępowania może dojść w każdym stadium procesu.

Zawieszenie postępowania nie powoduje wstrzymania biegu terminu przedawnienia (wyjątek – art. 105 ust. 3 Konstytucji RP; art. 15 § 3 k.k.w.).

Wszystkie przeszkody natury prawnej uniemożliwiające wszczęcie bądź prowadzenie postępowania mieszczą się w pojęciu innych okoliczności wyłączających ściganie w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. Nie ulega zatem wątpliwości, że przyczyny natury faktycznej o charakterze długotrwałym nie mogą stanowić podstawy do wydania decyzji na podstawie wyżej wymienionego przepisu. Wówczas rozwiązywania należy upatrywać w treści art. 22 § 1 k.p.k., czyli w instytucji zawieszenia postępowania. Fakt, że oskarżony jest trwale niezdolny do udziału w postępowaniu ze względu na stan zdrowia, nie może automatycznie skutkować przyjęciem, iż zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. W dalszym bowiem ciągu powyższa okoliczność stanowi przeszkodę o charakterze faktycznym, a nie prawnym, uniemożliwiającą prowadzenie postępowania sądowego przeciwko oskarżonemu. Nieuprawnione, a wręcz niedopuszczalne jest zatem wywodzenie z tej okoliczności podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. (por. postanowienie SA w Katowicach z dnia 16 kwietnia 2014 r., II AKz 151/14, LEX nr 1487272).

Przed sformulowaniem jakiejkolwiek kategorycznej oceny stanu zdrowia danej osoby na potrzeby postępowania karnego trzeba dążyć do zgromadzenia maksymalnie wyczerpującego i aktualnego materiału dowodowego, jaki pozwoliłby tenże stan właściwie ocenić sądowi orzekającemu. Chodzić może w takich wypadkach przede wszystkim o uzyskanie jak najświeższych względem momentu przesądzania o stanie zdrowia oskarżonego opinii biegłych lekarzy specjalistów (por. postanowienie SN z dnia 21 października 2010 r., V KO 90/10, OSNwSK 2010, poz. 2065).

Fakt zawieszenia postępowania wobec oskarżonego nie stanowi samoistnej przesłanki skutkującej uchYLENIEM zabezpieczenia majątkowego. Zawieszenie postępowania jest jedynie czasowym wstrzymaniem biegu procesu, gdy kwestia odpowiedzialności nie została jeszcze rozstrzygnięta (por. postanowienie SA w Katowicach z dnia 18 kwietnia 2012 r., II AKz 233/12, LEX nr 1171025).

Okoliczność, że wystąpienie przez sąd z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego pociąga za sobą długotrwałe oczekiwanie na odpowiedź, sama przez się nie obliuguje do zawieszenia postępowania karnego, albowiem nie zawsze uniemożliwia to prowadzenie tego postępowania (art. 22 § 1 k.p.k.), np. w sprawie złożonej pod względem podmiotowym lub przedmiotowym, jeżeli problematyka zawarta w pytaniu dotyczy tylko niektórych oskarżonych lub niektórych czynów (por. postanowienie SN z dnia 10 listopada 2009 r., WZ 47/09, OSNKW 2009, nr 3, poz. 29).

20. ZAŻALENIE NA POSTANOWIENIE PROKURATORA O ZAWIESZENIU POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO (ART. 22 § 2 K.P.K.)

Starachowice, 9 sierpnia 2016 r.

Stanisław Jung
ul. Miodowa 15
27-203 Starachowice
pokrzywdzony czynem z art. 280 § 1 k.k.

Sygn. akt PR 2 Ds. 408.2016

**Sąd Rejonowy
w Starachowicach
za pośrednictwem
Prokuratora Rejonowego
w Starachowicach**

Zażalenie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Starachowicach z dnia 20 lipca 2016 r. o zawieszeniu śledztwa

Na podstawie art. 425 § 1 k.p.k. i art. 22 § 2 k.p.k. zaskarżam powyższe postanowienie w całości.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucam obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na jego treść, a to art. 22 § 1 k.p.k., poprzez bezzasadne uznanie, że ukrywanie się jednego z oskarżonych stanowi długotrwałą przeszkodę uniemożliwiającą prowadzenie postępowania.

Wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Prokuratorowi Rejonowemu w Starachowicach do dalszego prowadzenia.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2016 r. Prokurator Rejonowy w Starachowicach zawiesił śledztwo przeciwko Janowi Kryszakowi i Marianowi Felczakowi, którzy są podejrzani o popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k., z uwagi na to, że Marian Felczak ukrywa się i prawdopodobnie wyjechał za granicę. Odpis postanowienia został doręczony skarżącemu w dniu 2 sierpnia 2016 r.

Decyzja prokuratora jest oczywiście bezzasadna. Bezsprzecznie jeden z podejrzanych ukrywa się przed organami ścigania, lecz brak jest przeszkód, aby proces toczył się przeciwko drugiemu z podejrzanych. W przeciwnym bowiem razie nie ma jakichkolwiek realnych widoków na prowadzenie postępowania, ponieważ nie można wykluczyć, że M. Felczak nie powróci do Polski przed terminem przedawnienia karalności zarzucanego czynu.

Mając na uwadze powyższe, postanowienie to winno ulec uchyleniu, bowiem ukrywanie się jednego z podejrzanych nie stanowi długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej toczenie się postępowania w stosunku do współpodejrzanego.

Stanisław Jung

Komentarz

Na postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania przysługuje zażalenie (art. 22 § 2 k.p.k.).

Zażalenie na postanowienie o zawieszeniu postępowania służy w postępowaniu przygotowawczym podejrzanemu i pokrzywdzonemu, a w postępowaniu sądowym – stronom.

Zażalenie na postanowienie wydane w dochodzeniu lub śledztwie w przedmiocie zawieszenia postępowania rozpoznaje sąd właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji (art. 465 § 2 k.p.k.).

Zażalenie wnosi się w terminie zawitym 7 dni od doręczenia odpisu postanowienia, a gdy zapadło na rozprawie – od dnia ogłoszenia (art. 460 k.p.k. w zw. z art. 100 § 2 k.p.k.).

Sytuacja wynikająca z konieczności zawieszenia postępowania w stosunku do jednego z oskarżonych nie może stanowić podstawy zawieszenia wobec innych, do których istniejące przeszkody się nie odnoszą (por. postanowienie SN z dnia 6 czerwca 1970 r., II KZ 78/70, OSNKW 1970, nr 11, poz. 148; postanowienie SA w Krakowie z dnia 13 stycznia 1999 r., II AKz 293/98, KZS 1999, nr 1, poz. 35). W przeciwnym wypadku proces oskarżonych będących do dyspozycji organów ścigania mógłby się nigdy nie zakończyć w oczekiwaniu na oskarżonych, którzy się ukrywają.